Regd. No. M. 916.

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

அக்ஷய வருஷ,
1925—1926.
வால்யூம் 16.

ஆனி மீ
JUNE
ஸஞ்சிகை 9

பத்ராதிபர். } ர. ஸ்ரீநிவாஸராகவ
கார்யதர்சி. } அய்யங்கார், எம்.ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. ஆசார்யோபகாரம்.—ஸ்ரீ. உ.ப. வே. தாதாசார்யர், ஸ்ரீவைகுண்டம். 169
2. ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவம்.—
ஸ்ரீ. உ.ப. வே. R. நரஸிம்மாசார்யர், பி. ஏ. 17[illegible]
3. ஸ்ரீமதாண்டவன், ஸ்ரீரங்கம்.—
ஸ்ரீ. உ.ப. வே. பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 1[illegible]
4. கடிதங்கள்.—தர்ப்பண விசாரம். 1[illegible]
5. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள். 188
6. ஸ்ரீபரமபத ஸோபானம் (வ்யாக்யானத்துடன்):—
ஸ்ரீ. உ.ப. வே. பண்டிதபூஷணம். சே. நரஸிம்மாசார்யர். 121
7. ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்)—
ஸ்ரீ. உ.ப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர். 217

17 AUG 1926 MADRAS

Office:—2/11. Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam
[illegible]. R. Press, Madras.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.] [ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 6.

வந்து விட்டது.

புதிய சரக்கு! புதிய கடியாரம்!!

டிக்டாக் வால்கிளாக்

இப்பொழுதுதான் வந்தது

மிக்க அழகுள்ளது.

காலத்திற்கு சரியான மணியை

காட்டக்கூடியது.

முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!! முந்துங்கள்!!!

சுவற்றில் மாட்டக்கூடியது.

விலை 1-க்கு ரூ. 3 தான்

தபால் செலவு வேறு.

இனாம்! இனாம்!!

இச்சமயம் தவராதீர்கள்!! சில நாளைக்கு மாத்திரம்!!

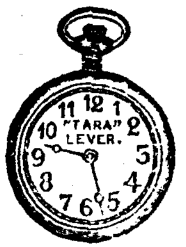

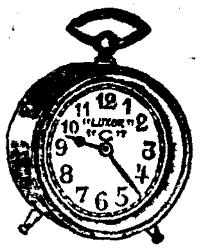

உலகமெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்ற தாராலீவர் ஊக்கட் லீவர் கடியாரம் விலை ரூ. 5-0-0 உள்ளது. உள் டையலின்மேல் ஐந்துவருஷம் உத்திரவாதம். காலத்திற்கு சரியான மணியை காட்டக்கூடியது. இக்கடியாரத்தை ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு "C" டைம்பீஸ் இனாமாகக்கொடுக்கப்படும். இச்சமயம் தவருதீர்கள். சில நாளைக்கு மாத்திரம். கடியாரம் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 5-0-0 முந்துங்கள்.

விலாசம்:— காப்டன் வாச் கம்பெனி,

தபால்பெட்டி 265 மதராஸ்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்
காரியதரிசி } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ ஐயங்கார், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 16.] அக்ஷயவருடம், ஆனிமீ [ஸஞ்சிகை 9.

[illegible]

[illegible] ॥

[ஸ்ரீபாகவதம் 1-9-23.

ஆசார்யோபகாரம்.

(ஸ்ரீ. உ. வே. தாதாசார்யர். ஸ்ரீவைகுண்டம்.)

(தொடர்ச்சி.)

இப்படிப்பட்ட ஆசார்யனால் நமக்கு ஏற்பட்ட உபகாரம் என்னவென்று பராமர்சம் செய்வதற்குமுன், நாம் இப்போது இருக்கும் நிலைமையைச்சற்று கவனிப்போம். நமக்கு நம்முடையமதம் இன்னதென்று பிரியவில்லை. நம்முடைய மதத்தில் ஈச்வரன் என்று ஒருவன் இருக்கிறனென்றும் நம்மிடத்தில் ஜீவன் என்று ஒருவஸ்து இருக்கிறதென்றும் சரீரம் என்று ஒரு வஸ்து இருக்கிறதென்றும் அறிய வேண்டும். இவற்றில் இந்த சரீரம் என்கிறவஸ்து அழிந்துவிடுகிறது. இந்தசரீரமானது ஜீவன் இதனுள் இருக்குமளவும் இருந்து ஜீவன் இதை விட்டுப் பிரிந்தவுடன் அழிந்துபோகிறது. அப்போது இதை ம்ருதசரீரம் என்று சொல்லுகிறோம். ஒருமனுஷ்யன் தன்னுடைய ஸ்திதியை நினைத்துப் பார்த்தால் தத்வம் நன்ருக வெளியாகும். ஒருமனுஷ்யன் ஒருவன் குடியிருக்கிற வீட்டுக்குமுன் நின்றுகொண்டு "நாராயணு" என்று கூப்பிட்டால் அந்த வீட்டுக்காரனை நாராயணன் ஏனென்று கேட்கிறுன் வீட்டை

18626

விட்டு அவன் வெளியேபோன பிறகு அந்தவீட்டுமுன் நின்றுகொண்டு முன்போல் நாராயணு என்று கூப்பிட்டால் வீடுபதில் சொல்வதில்லை. அதேமாதிரி ஒருவன் உயிரோடு இருக்கும்பொழுது அவனுக்கு அவன் தாய்தந்தை கொடுத்தபெயரைச் சொல்லிக்கூப்பிட்டால் அவன் ஏன்என்று கேட்கிறுன். இறந்தபின் அந்தசரீரத்தை எவ்வளவு கூப்பிட்டாலும் அது பதில் சொல்வதில்லை. இத்தால் நமக்கு என்ன வெளியாகிறதென்றுல், அந்தமனுஷ்யன் உயிரோடு இருக்கும்போது அதில் என்னவோ ஒருவஸ்து இருந்தது, அவன் இறந்தபின் அந்தவஸ்து அந்தசரீரத்தைவிட்டு வெளியேறிவிட்டது என்று நன்றுய்த் தெரிகிறது. இப்படி வெளியேறின வஸ்து வைத்தான் ஜீவன் என்றும் ஆத்மாஎன்றும் சொல்லுகிறேம்.

இந்தஜீவன் என்கிற வஸ்துவும் இந்தசரீரம் நசிக்கும் காலத்தில் நசித்துப்போகிறதா, அல்லது அது ஒருநித்யமான வஸ்துவா? உத்பத்தியுள்ள வஸ்துவுக்கு அழிவும் நிச்சயமாயுண்டு. ஆதியில்லாத வஸ்துவிற்கு அழிவும் இல்லை. இது ஸர்வசாஸ்திர ஸம்மதம். இந்த ஜீவனை நித்யமென்று ச்ருதி சொல்லுகிறது.

(1) “ ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஸ்சித் ”

இந்த ஆத்மாவானது உண்டாகிறதுமில்லை அழிகிறதுமில்லை.

2. நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஸ் சேதநாநாம்
“ ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந் ”

நித்யனை அநேக ஆத்மாக்களுக்கு நித்யனை ஒரு சேதனன் (பரமாத்மா) இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறுன்.

3. “ அஜோ நித்ய: ஸாஸ்வதோऽயம் புராண:
ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஸரீரே ”

பிறப்பில்லாதவனும் சாச்வதனுமான இந்த ஆத்மா சரீரம் அழிந்தாலும் தான் அழிவதில்லை.

அல்லாமலும் சரீரம் அழியும்போதே ஜீவன் அழிந்துவிடுகிறதென்றுல் “ஒருவனுக்கு ஜன்மாந்தர பாபம் என்று ஒன்று இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அவனவன் செய்யும் கார்யம் அவனவன் இறக்கும்போதே ஜீவனேடு நசித்துவிடுவதால் லோகத்தில் ஒருவன் பிறவிக்குருடனுகவும் பிறவி முடமாகவும் ஜனிப்பதற்கு காரணம் ஒன்றுமில்லை. இப்படி ஈச்வரன் ஒருவனைக் [illegible] சிருஷ்டிப்பதற்கும், மற்றொருவனை ஸுகமாக அனுப

விக்கும்படி சிருஷ்டிப்பதற்கும் காரணம் இல்லாமற்போனல் ஈச்வரன் இறக்கமில்லாதவன் என்றும் பக்ஷபாதி என்றும் சொல்லவேண்டியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் ஈச்வரனிடத்தில் இருப்பதாக யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். கர்மானுகுணமாக ஈச்வரன் ஒருவனைக் குருடாகச் சிருஷ்டிக்கிறுனென்றுல், அப்போது குழந்தை பிறக்குமுன்பே அதனிடம் கர்மம் இருந்திருக்கவேணும். அப்படியானல் புதிதாக ஜீவனை ஈச்வரன் சிருஷ்டித்தானென்று சொல்லமுடியாது. அந்தஜீவன் முந்தியே வேறுசரீரத்திலிருந்து கர்மங்களைச்செய்து, அந்தக் கர்மபலமாக இந்த சரீரமெடுத்துக் குருடாகப் பிறக்கிறுன் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதேமாதிரி மற்றொருவன் ஸுகமாக இருக்கிறுனென்றுல் அவன் அதற்குமுன் வேறுஜன்மத்தில் சரீரத்தோடு கூடினவனுகப் பிறந்து ஸுக்ருதம் செய்திருந்து அதன் பலமாக அவனுக்கு இந்த ஸுகசரீரம் கிடைத்திருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். இவ்விதமாக இந்த விஷயத்தைச் சற்றுநாம் கவனிப்போமானல் ஜீவன் நித்யமானவஸ்து என்று ஏற்படுவதுடன் அதற்குப் புண்ய பாப கர்மங்கள் அநாதி என்றும் அந்தக் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி திரும்பவும் திரும்பவும் வேறுவேறு சரீரங்கள் எடுக்கிறுனென்றும் வெளியாகிறது. இப்படி எடுக்கப்பட்ட சரீரம் தேவசரீரமாக இருக்கலாம், மனுஷ்யசரீரமாக இருக்கலாம், மிருகசரீரமாக இருக்கலாம், பக்ஷிசரீரமாக இருக்கலாம், மரம் செடி கொடி சரீரமாக இருக்கலாம்.

லோகத்தில் சரீரம் எடுப்பதே நிரம்பவும் கஷ்டமான விஷயம். நரகத்துக்குச் சமானமான கர்ப்பவாஸம் செய்வதும், அதில் சரீரம் கட்டுண்டு கிடப்பதும், சிசுவாக ஜனித்தபிறகு தன் இஷ்டத்தை அடைவதற்குப் பிறர்கையை எதிர்பார்த்தும், அரித்தவிடத்தில் தினவு சொறியமுடியாத அவஸ்தையை அனுபவித்தும் இன்னமும் பால்ய, யௌவன, கிழத்தனம் முதலான தசைகளில் இவனுக்குத் தத்வம் தெரியாமலும் யதார்த்தமான சுகம் இன்னதென்று அறியாமலும் ஸாம்ஸாரிக தசையில் உழன்று மேலும் மேலும் துக்கமாகவும் இடைஇடையே அந்தகாரமான இருட்டில் மின்னெளிபோலே சுகலேசத்தையு மனுபவிக்கிறுன். இப்படி யனுபவித்து வரும்பத்தியில் அவன் ஆயுஸ் முடிந்துவிடுகிறது. அந்த சரீரமும் நசித்து விடுகிறது. உடனே அந்த ஜீவன் தன்கர்மத்துக்குத் தக்கபடி தூமாதிமார்க்கமாகச் சென்று அநேகவஸ்துக்களுடன் நாமரூபமில்லாமல் கல்கட்டைக்குச் சமானமாக ஆகாசத்தில் தங்கியிருந்து அங்கிருந்து மழையுடன் பூமியிலே விழுந்து ஸஸ்யாதிகளில் தங்கியிருந்து ஆஹாரத்தில் சேர்ந்து மனுஷ்யனிடம்வந்து ஸ்திரீபுருஷ ஸம்போக தசையில் ஸ்திரீ

யோனியில், சென்று கர்ப்பவாஸம்செய்து திரும்பவும் லோகத்தில் ஜனித்து இவ்விதமாக இந்தஜீவன் துக்கபரம்பரையை அனுபவித்து வருகிறுன்.

இப்படித் திரும்பவும் திரும்பவும் ஜனனமரணம்ஸம்பவித்தால் இதற்கு எப்போது முடிவு? இருந்த துக்கத்தை விட்டு எதுமுதல் நித்யமான ஸுக த்தை அடையுமென்று அடுத்த விஷயம் கவனிக்கவேணும். இப்படி விசாரிக்கும் காலத்தில் ஆத்மாவுக்கு சுகமென்பதுதான் என்ன? அப்படிப் பார்க்கும்போது ஆத்மாவின் தன்மையை விசாரிக்கவேணும். ஜீவலக்ஷணம் சொல்லுகிறவாக்யங்களில் ஜீவனுக்கு “ ஸ்வ சேஷக்வம் ” என்று ஒன்றை அதன் தன்மையாகச் சொல்லுகிறுர்கள். சேஷத்வமென்றுல் பிறருக்கு ஒருஸௌகர்யத்தைச் செய்கிற ஸ்வபாவம். அப்படி ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு ஸௌகர்யம் செய்வது என்றுல் ஒருகாரணத்தாலும் ஏற்படலாம். அல்லது நிஷ்காரணமாக ஸ்வபாவத்தாலும் இருக்கலாம். ஒரு எஜமானனிடத்தில் ஒருவேலேக்காரன் செய்கிற சேஷத்வகார்யந்தான் வாங்குகிற சம்பளத்துக்காக. இதுதான் “ ஸௌபாதிக சேஷத்வ ” அதாவது ஒருகாரணத்தால் ஏற்பட்ட சேஷத்வம். நடுமுதுகில் அரிக்கும்போது கைக்கு எட்டமுடியாத நிலைமையில் நிரம்பவும் சிரமப்பட்டுக் கைகளை வளைத்தாவது சொறிகிறோம். ஏன்? இது கைக்கு ஏற்பட்ட ஸ்வபாவம். ஜீவனுடைய ஸௌகர்யத்திற்காகவே ஈச்வரன் கைமுதலான அவயவங்களைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறுன். இந்தக் கைகள் செய்கிற கார்யந்தான் நிருபாதிக சேஷத்வம். இதை ஸ்வாபாவிக சேஷத்வமென்றும் ஸ்வதச் சேஷத்வமென்றும் சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்வதச்சேஷத்வம் ஈச்வரனை உத்தேசித்து ஜீவனுக்குஉண்டு என்பது, ஜீவனுக்கு ஸ்வபாவ லக்ஷணமென்றுல் ஈச்வரனுக்கு ஸௌகர்யத்தை அதாவது கைங்கர்யத்தைச் செய்வதே ஜீவனுக்குஏற்பட்ட கார்யம். இது ஜீவன் ஈச்வரனிடம் வாங்குகிற சம்பளத்துக்காக ஏற்பட்ட சேஷத்வமன்று. எப்படி நம்முடைய சரீரமானது நம்முடைய ஜீவாத்மா நினைக்கும்படியான கார்யத்தைச்செய்து கொடுக்கிறதோ, அதேமாதிரி ஈச்வரனுக்கு ஸௌகர்யமான கார்யத்தை ஜீவன்செய்து கொடுக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஜீவனுக்கு இஷ்டப்படி சரீரம்நடக்க வேண்டியதென்பது சரீரத்துக்கு ஏற்பட்ட ஒருதர்மம் என்பது மட்டுமல்ல. அப்படிச் செய்வதில்தான் சரீரத்திற்கும் ஒருசுகம் உண்டாகிறது. அந்தப்படி ஜீவனுடைய இஷ்டத்தைச் செய்துமுடிக்கும்வரை சரீரம் எல்லா வேலேயும் செய்கிறதோ அப்படிச் செய்கிறவேலே அதற்கு ஒருகஷ்டமாகத் தோன்றவில்லே. எப்படி ச்ரமப்பட்டாவது ஜீவாத்மாவின் இஷ்டத்தைச் செய்வதில்தான் இச்சரீரத்துக்குதுக்கு அதிகமான ஸந்தோஷம். இதேமாதிரி ஈச்வரனுக்கு இந்த ஜீவாத்மா சரீரம். (இன்னும் வரும்)

ஸ்ரீ:

ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. ஆர். நரஸிம்ஹாசார்யர், பி. ஏ.)

ச்ருதி ஸ்ம்ருதி விஹிதாநுஷ்டான பரர்களும், பரதத்வ பரமஹித பரமபுருஷார்த்தங்களை க்ரந்தங்களால் உபதேசித்தவர்களும், பரதேவதையான ஸ்ரீநிதியைப்பற்றின உண்மைகளை ஒளிக்காமல் அறுதியிட்டவர்களுமான ஸ்ரீவால்மீகி பராசரவ்யாஸ போதாயன சுகசௌனக சாண்டில்ய நாரதாதி பரமஹர்ஷிகளுடைய வேதோப ப்ரம்ஹண ரூபங்களான உபதேசங்களால்கூடத் தெளிவாகப் பொருள்படாத வேதவேதாந்தார்த்தங்களை (“இவர்கள் மகிழ்ந்து பாடுஞ்செய்யத் தமிழ்மாலைகள் நாம் தெளியவோதித் தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே”— என்று ஸ்ரீதேசிக னருளிச்செய்தபடியே) ஸ்ரீசடகோபநாதமுனி புண்டரீகாக்ஷ ராமமிச்ர யாமுன மஹாபூர்ணார்ய குருபரம்பரையால் வெகு ஜாக்ரதையுடன் சேமித்து, மஹாநிதியாய்த் தந்தருளப்பட்ட விசேஷார்த்தங்களின் உதவியைக்கொண்டு அதி மனோஹர கம்பீர விசததமங்களான சொற்களால், வேதாந்தப் பொருள்களை வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளின் சீர்மையையும், அச்சீர்மைக்கு முக்யாதாரமாயிருந்த ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களின் பெருமையையும், இப்படி வடமொழியிலும் தென்மொழியிலுமாகப் பெறப்பட்ட நற்பொருள்களுக்குள்ள பரமமான ஒற்றுமையையும், உள்ளபடி நாம் கண்டு தெளியும்படி, ஆழ்ந்து தெளிந்து குளிர்ந்தினிப்பான சொற்களையுடையனவும், பெரியவையும் சிறியவையுமான ஏறக்குறைய 120 - அத்புத ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிட மணிப்ரவாள க்ரந்தங்களை, கூர்மதிகளுக்கும் மதிமட்டுடையாருக்கும் ஒருங்கே செவிக்குணவு வேறுவேண்டாதபடியாய் அருளிச்செய்து, அப்படி யருளிச்செய்த பொருள்களுக்கிசைந்த உள்ளத்துணிவான நிலையை ஸ்வாநுஷ்டானங்களால் மெய்மைப்படுத்தித் தெளிவித்துக்கொண்டு, “ ஜயதி வரதா்த்தீய தஸ்யஹஸ்ர ப்ருஷ ” என்று ஸ்ரீசோளஸிம்ஹபுரம் மஹார்யரெனும் தொட்டையாசார்யர் முதலிய பின்புள்ள மஹான்கள் கொண்டாடும்படியான மஹிமையுடன் ஓர்நூற்றண்டிவ்வுலகிலெழுந்தருளியிருந்து, இன்னு மொருநூற்றண்டிரும்” என்று அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரையிலுமுள்ள பெரியார்களால் ப்ரதிதினமும் மங்களாசாஸனம் செய்யப்படும் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய சீர்மையையும், இக்கலியின் கொடுமையால் வருந்தி, இக்கொடுமையினின்றும் மீட்சியுண்டோவென்று வழிதேடுவோர்க்கு சரண்யதம்பதி சரணவரண ரூபமான ச்ருதிஸ்ம்ருதி விஹித ந்யாஸவித்யையைக் கசடறத்தெளிவித்துப்

போந்த பர்மோபகாரத்தையும், உள்ளபடி எந்நாளும் அநுஸந்தித்துப் பரஸ்பர போதனஞ்செய்யாவிட்டால், “[illegible]…… [illegible]” என்கிறபடி மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களை மாத்ரம் எப்படிபாவது பெற்றுவிட்டு, அவைகளைக் களங்கமறத்தெரிவித்து வழிகாட்டின அஸாதாரண தேசிகத்வத்தையுடைய மஹா குருவின் உண்மையான மஹிமையை உணர்ந்து கொண்டாடாமல் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஜன்மமெடுத்த பேதைகளின் நிலைகுலைந்து விடுமே யென்கிற பயத்தால், பரமகிருபையுடன் ஸ்ரீதேசிகனுடைய வைபவங்களை சரித்ர ப்ரஸங்கரூபமாகவும், கல்யாணகுண ப்ரசம்ஸாரூபமாகவும், நித்யாநுஷ்டான வர்ணனரூபமாகவும், திவ்யமங்கள விக்ரஹ வர்ணன ரூபமாகவும் அவரருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திப் பெருமையின் கொண்டாட லுருவாகவுமுள்ள க்ரந்தங்களால், நமக்கு உபகரித்திருக்கும் மஹான்கள் யாவரெனில், தூப்புல்நயினார், ப்ரம்ஹதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர், ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன், த்விதீய த்ருதீய ப்ரம்ஹதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமிகள், மன்னப்பங்கார், ஸ்ரீசோளசிங்கபுரம் சண்டமாருதம் தொட்டையாசார்யரென்று ப்ரசித்தரான் வாதூல ஸ்ரீநிவாஸ மஹாசார்யர், அவர் சிஷ்யரான வாத்ஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரெனும் பெரியப்பங்கார். அரசாணிப்பாலை ஸ்ரீவேங்கடாத்வரி முதலிய ப்ரஸித்த வைபவசாலிகளான பெரியோர்கள்.

இவர்களில், ஸ்ரீதேசிகனுடைய அவதார ப்ரயோஜனத்தின் பெருமையையும், கல்யாண குணங்களின் சேர்த்தியையும், பெரிய பெருமாளுகந்தருளின திருநாமத்திற்கொக்க அதிதர ஸாதாரணமான உபயவேதாந்தாசார்யகமுடைமையையும், ஸ்ரீபகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தின் விளக்கத்திற்கு அவருடைய திவ்யஸூக்திகளும் அநுஷ்டானங்களுமே உயிர்நிலையாயிருக்கு மிருப்பையும், அவரருளிச்செய்த ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட மணிப்ரவாள திவ்யஸூக்திகளின் நிகரற்ற சீர்மையையும். ஸர்வோபஜீவ்யையான அவர் கருணையிலீடுபட்டு அவர் திருவடிகளில் பரமபக்தியுடையராய், அவர் ஸூக்தி பரிசயத்தில் நோக்குடைய எவர்க்குமே அஸத்குண நாசம், ஸத்குண ப்ராப்தி, விசததம ஜ்ஞானம், யதிராஜசடகோபாநுக்ரஹம், சரண்ய தம்பதிகளுடைய கடாக்ஷம், மோக்ஷார்த்தமான உபாயாநுஷ்டானம் மோக்ஷலாபம் முதலிய அபீஷ்டங்கள் வருத்தமின்றி எளிதில் கிடைக்குமென்பதையும், அப்படிக்கின்றி அவர் திருவடிகளில் எவ்விதத்தாலாவது அபசாரப்படுவதே தொழிலாயிருக்கு மிருப்பு இவ்வுலகில் நேர்ந்துவிட்டால், அதைவிட எம்பெருமானாருக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஒருசேதனனால் செய்யக்கூடிய பெருந்த்ரோஹம் வேறு கிடையாதென்பதையும், எளிதில் மனப்பாடம் செய்யக்கூடிய மதுரகம்பீர ச்லோகங்களால் மிகச்சுருக்கமாய்

வெளியிட்டவர்கள், தூப்புல் நயினார் திருவடிகளான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனும், அவருக்குப்பின் ஏறக்குறைய ௨00 - வருஷங்கழித்து இவ்வுலகில் விளங்கினவரான ஸ்ரீசண்டமாருதம் தொட்டையாசார்யரும்.

இவ்விருவர்களில், ஸ்ரீப்ரதிவாதி பயங்கரரால் தேசிகவிஷயமாய் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்தியின்பெயர் “[illegible].” இந்த ஸ்ரீஸூக்தி, ஸம்ப்ரதாயம் நன்கறிந்தவர்களெல்லோர்க்கும் முகஸ்தமே. ஸம்ப்ரதாயத்தில் நல்லபரிசயமில்லாத ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குங்கூட, நித்யாநுஸந்தானச் சாற்றுமுறை முடிவில் தூப்புல் நயினாருளிச்செய்த தேசிகமங்களத் தொடர்ந்து, அருளிச்செய்தவர் பேரும் ஊரும் தெரியாமலே, தொன்றுதொட்டு வந்திருக்கும் வழக்கத்தால், மிகவும் உன்னிப்புடன் அநுஸந்திக்கபடும் ச்லோகங்களான.

“[illegible]……………”
“[illegible]……………”
“[illegible]……………”
“[illegible]……………”
“[illegible]……………”

இவைகள் ஸ்ரீதேசிக ஸப்ததி ரத்நமாலிகையிலுள்ள ச்லோகங்களே யாமாகில், இந்த க்ரந்தம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களால் மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இதன்றி, ஸ்ரீசடகோபநாத யாமுந யதிராஜ குருகேச்வரார்ய கூரநாத பட்டாரகர்களிடம் பண்ணும் பூர்ணமான ப்ரதிபத்தியை, ஸ்ரீதேசிகனிடம் பண்ணுவதற்குக் கொஞ்சம் மனங்கூசும்படியான தென்னாசார்யர்களுடைய குருவைபவப்ரகடன ரூபங்களான க்ரந்தங்களில், ப்ரதிவாதி பயங்கரர், முதலில் பேரருளாளன் நியமனத்தால் தூப்புல் நயினாருடைய அந்தரங்க சிஷ்யராயிருந்து, பிறகு திருமலையப்பன் நியமனத்தால் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளின் விலக்ஷண ஸம்பந்தமடைந்தவராக வர்ணிக்கு மிடங்களில்கூட, ப்ரதிவாதி பயங்கரருடைய க்ரந்தங்களில் ஒன்றாக இந்த “ப்ராசார்ய ஸப்ததி ரத்நமாலிகை” யையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடியால், இக்ரந்தத்தின் விசேஷ ப்ரஸித்தியைப்பற்றி இங்கு அதிகமாய் வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை.

இக்கிரந்தகர்த்தா, ஸ்ரீதேசிகன் திருக்குமாரரான தூப்புல் நயினாருக்கு ஸமகாலிகரும், ஸ்ரீ[illegible] திருகுமாரரான ஸ்ரீஅனந்தசார்யருடைய ஸத்புத்ரர். இவர் திருஅவதாரகாலம் ஸ்ரீதேசிகன் திருவவதாரத்துக்குப்பின்

கூஅ-வது வருஷமான ப்லவ வருஷத்தில் ஆடிமாஸம் புஷ்யநக்ஷத்ரம். இவர் திருநாமம் ஸ்ரீஹஸ்திகிரிநாதர் அண்ணன். தூப்புல்நயினர் திக்விஜய பூர்வகமாய்ப் பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம்செய்து, வயோவ்ருத்தராய்ப் பெருமாள்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில், அவர்திருவடிகளில் பரமபக்தியுடையவராய், அவர்திருமாளிகையில் கைங்கர்யபரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது, சாகல்யமல்லன் துர்ப்போதனையால் தூண்டப்பட்ட ந்ருஸிம்ஹ மிச்ரனெனும் ஓர் ப்ரஸித்த மாயாவாதி, பெருமாள்கோவிலில் தூப்புல்நயினர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சன நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருப்பதை யறிந்து உத்தரதேசத்திலிருந்து அவ்வூர்வந்து, என்னை ஜயித்துத் தர்சனத்தை நிர்வஹித்துக்கொள்ளும்'' என்று தூதுவிட, நயினரும், வயதின் முதிர்ச்சியால் தாம்நேரே வாதத்திலிழியத் திருவுள்ளமில்லாமல், தம்முதலிகளை நியமிக்க, அவர்கள், ஆசார்யரால் நன்கு சிக்ஷிக்கப்பட்டு மஹாவித்வான்களா யிருக்கச்செய்தேயும், அம்மாயாவாதி வித்வானுடைய படாடோப ஸாமர்த்தியங்களைப்பற்றி முன்னமேயே கேள்வியுற்று, நம்மால் ராமானுஜ தர்சனத்திற்குக் குறையுண்டாகிவிடுமோ வென்று கலங்கி, மௌனமாய்த் தலைகுனிந்துநிற்க, இப்புதுமையைக் கேள்வியுற்று உள்ளேயிருந்து கோஷ்டியிடம் ஓடிவந்து ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த ஸ்ரீஹஸ்திகிரிநாதர் அண்ணன், தூப்புல்நயினா ரனுக்ரஹத்திற்குப் பூர்ண பாத்ரர்களாயிருந்தும் இப்படி யொருநாளுங் காணாத இம்மஹான்களின் நிலையைக்கண்டு அதிவிஸ்மிதராய், நயினர் திருவடிகளிலுள்ள பக்தி மிகுதியால் அண்ணன் மெய்ம்மறந்து, "இதென்னபுதுமை! ஸ்வாமியின் அனுக்ரஹ பலத்தைக்கொண்டே இவ்வாதியை ஒருக்ஷணத்தில் அடியேனேஜயித்துவரக்கூடுமே" என்று விஸ்மய பரவசராய்ச்சொல்ல, அதைக்கேட்ட நயினர் புன்முறுவல்செய்து, "வாரீர் அண்ணா! இவர்களுடைய பயம் பூனையைக்கண்டு புலிபயந்தது போலாயிற்று. இவ்வாதிஜயம் உம்மாலே ஆகவேண்டுமென்று எம்பெருமான் திருவுள்ளம். போய்ஜயித்துவாரும்'' என்று நியமிக்க, அண்ணனும் விஸ்மயப்படப் படப்புதெளிந்து "சாஸ்த்ர பரிசயமில்லாத அடியேன் அபசார வார்த்தையைப் பொறுத்தருள வேணும்'' என்றுசொல்லி பயந்துநிற்க, நயினரும் அவரைக்கிட்டவழைத்து, தம்திருக்கைகளா லணைத்து, ஸ்ரீஹயக்ரீவலாலாம்ருதபாந மஹிதமான தம்திருப்பவளத்திலிருந்து தம்பலத்தை "தாதை நல்லாசிரியன்..............'' என்கிற சாஸ்த்ரமுறைப்படி அவருக்கு ப்ராசனம் பண்ணுவித்து, முதுகைத்தடவிக்கொடுத்து, உச்சிமுகந்து, தம் திருப்பவித்ரத்தை அவர்கையில் சாத்தி, 'நீர்போய் ஜயித்துவாரும்' என்றருளிச்செய்து, தம்திருப்பல்லக்கி லேற்றுவித்து, முதலிகளைப் பின்தொடரும்படி செய்தார். அண்ண

னும் அவ்வநுக்ரஹாதி சயத்தால் ஹர்ஷபரவசராய் மெய்ம்மறந்து, திருமேனி பூரித்து, நிர்ப்பயராய், ஓர் விலக்ஷண தேஜஸ்ஸுடன் அம்மாயாவாதி யிருக்குமிட மெழுந்தருள, அவனும் பாஷாபரிசயங்கூட இராத ஒருவரைத் தன்னிடம் வாதத்திற் கனுப்பியது, தன்னைப் பரிஹஸிப்பதற்காகவோ என்று, சப்தபரிசயமில்லாதவரை இலேசான ஒரே வார்த்தையால் திரும்பிப்போகும்படி செய்வதாயெண்ணி, "(1) [illegible]'' என்று அவரைப்பார்த்து அவன்வினவ, அவரும் தடங்கலின்றி மிகவும் கம்பீரமான குரலுடன் "(2) [illegible]'' என்று உத்தரமளிக்க, அவனும் இவருடைய கம்பீரமான குரலையும் அத்புத தேஜஸ்ஸையும்நோக்கி உள்விஸ்மயத்துடன், தர்சன வாதத்திலிழிந்து சில ப்ரச்னங்கள்செய்ய, இவர் அவைகளொவ்வொன்றுக்கும் உடனுக்குடன் தடங்கலின்றிக் கம்பீரமாயும் சுருக்கமாயும் பாணப்ரயோகம்போ லுத்தரமளித்து, அவன் மதநிராஸகங்களான கேள்விகளை இடிமுழக்கம்போல் த்வனிக்க, அவன் ஒரு முஹூர்த்தத்துக்குள்ளாக மேலோட்ட மடங்கி "ஜிதோஸ்மி'' யென்று தண்டனிட்டு, இப்படி பாஷாபரிசயங்கூட இராததாகச் சொல்லப்படும் ஒருவரை மஹாவித்வானுக்கவல்ல அநுக்ரஹ மஹிமையுடைய அத்தூப்புல் தேசிகஜாதிசேஷத்தை ஸேவித்துப்போனான். வாதி விஜயாநந்தரம் அண்ணனும் ஆசார்யர் திருமாளிகையி லெழுந்தருள, நயினர் "வாரீர் ப்ரதிவாதி பயங்கரரே!'' என்று அவரைத்தழுவிக்கொண்டு அனுக்ரஹித்து, அதற்குமேல் அவருக்கு பாஷாபரிஜ்ஞானத்தையும், சாஸ்த்ர பரிசயத்தையும், உபயவேதாந்தார்த்தங்களையும், ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளைக்கொண்டே அதிஸ்வல்ப காலத்தில் சிக்ஷிப்பித்து அவரை ப்ரபலவித்வானாக்கி யருளினார். இவ்விடத்தில் "[illegible]'' என்று ஸ்ரீஅண்ணனின் க்ரந்தத்தனியனி லிருப்பதையும், "[illegible]'' என்ற ஸப்ததி ரத்நமாலிகையில் சுo-வது சுலோகத்தையும் அநுஸந்திப்பது. இவ்வ்ருத்தாந்தத்தை "வாதி[illegible]............'' என்கிற சுலோகத்தால் பூர்விகர் அநுஸந்தித்ததைப் பெரியப்பங்கார் குறிப்பிட்டருளி யிருக்கிறார். பின்பு நயினர்தாம் வெகுகாலமாய் எழுந்தருள முடியாமல் விச்லேஷித்திருந்த திருவரங்கத்திருப்பதியில், எம்பெருமானார் தர்சனத்திற்கு நிர்வாஹக் குறைவினால் கலக்கங்களுண்டா யிருந்ததைக்கேள்வியுற் றிருந்தபடியால், அவ்விடத்தில் ஸித்தாந்தத்தை நிர்வஹிக்கும்படி ஸ்ரீப்ரதிவாதி பயங்கரரை அனுப்பியருளினார். அவருமப்படியே கோயிலில் தன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களுக்குத் தர்சனார்த்த ப்ரவசனம்

(1) [illegible] (2) [illegible]

செய்து வருங்காலத்தில், அங்கு முன்னமேயே திருவாய்மொழியீட்டு வ்யாக்யானத்தை ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் தம்மாசிரியர் ஸந்நிதியில் உபந்யஸித்துவருகையில் ஆங்காங்கு ஈட்டில்வரும் பாஷ்யஸூக்திகளில் விளங்கமாட்டாத விஷயங்களைப்பற்றி அவர் சிஷ்யர்களான எறும்பி அப்பா முதலானோர் ஜீயரை ப்ரச்னம்செய்ய, ஜீயரும், நம் ஸம்ஸ்க்ருத ஸந்யாஸம் செய்திருக்கிறபடியால் தூப்புல்லயினார் வழியாய் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைப் பெற்றுக்கோயிலில் ப்ரவசனம் செய்துவரும் ப்ரதிவாதி பயங்கரரைக் கேட்டு ஸந்தேக நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ளுங்களென்று நியமிக்க, அந்நியமனப்படி அவர்களும் இவரைத்தெண்டனிட்டுப் பரிசயம்செய்து வருங்காலில், ஒரு நாள் அவர்கள் இவரை ஜீயருபந்யாஸத்தைக் கடாக்ஷிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்து அவ்விடம் இவரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போய் அன்று உபந்யாஸத்தின் முடிவில் எறும்பிஅப்பா முதலானோர் ப்ரதிவாதிபயங்கரரைப் பார்த்து 'தேவரீர் திருவாய்மொழியினர்த்தத்தைத் தூப்புற்பிள்ளை ஸம்ப்ரதாயமாக நயினாரிடம் கேட்ட அர்த்தங்களுக்கும், இங்கு ஜீயர் அருளிச்செய்யுமீட்டினர்த்தங்களுக்கும் வாசியென்ன'வென்று வற்புறுத்திக்கேட்க, இவர் 'வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோமுள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனம் யாமிதற்கென்' என்று எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்தை அடியொத்தின ஸ்ரீதேசிகன் வழியாய்க்கிடைத்த அர்த்தங்களில் வெகு விசேஷங்களுண்டு. ஆனாலும்,

"மஹதாம் கேஷாஞ்சித் அதிவாதா: ப்ரகாசிதா: ।
தத்தத்குண ப்ரசம்ஸைக தாத்பர்யாந்ந தோஷாயிதா: ॥"

ஆதாவது மஹான்களான சிலரால் வெளியிடப்பட்ட பொருள்களில் காணப்படும் அதிவாதங்களுங்கூட அவ்வவ்விடங்களில் ப்ரசம்ஸிக்கப்படும் அந்தந்த குணங்களை விசேஷமாய்ப் புகழ்வதிலேயே நோக்குடையவைகளானபடியால் தோஷமுடையவைகளாகமாட்டா' என்று ஸ்ரீதேசிகனே அருளிச்செய்தபடி இங்கு ஸாதிக்கப்படும் ஈட்டு வ்யாக்யானர்த்தங்களுக்குக் குறையொன்றும் சொல்ல நியாயமில்லை' என்று அண்ணன் மறுமொழியளிக்க, அவர்கள், 'ஜீயர்வழியாய் வந்த ஈட்டுஸம்ப்ரதாயமே 'ஓராண் வழிவந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம். தூப்புற்பிள்ளை வழியாய் வந்தது தான்றோன்றியன்றோ' என்றிவை முதலான கடுஞ்சொற்களால் ஸ்ரீதேசிகனைப்பல விதமாய் நிந்தித்துப்பேச, இவர் இப்படி இத்தர்சனத்திற்கு உயிர்நிலையாய் லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக அவதரித்தருளி ஸ்ரீவேங்கடேசகண்டாம்சராயும் உபயவேதாந்த தேசிகனுமான திவ்யதேஜஸ்ஸைப்பழிக்கும் கொடுமையால் தாங்களுங்கெட்டு ஊரையுங்கெடுத்து இக்கொடுமையைச் செவி

யுற்றுத் தம்மையும் ஸமூலமாய் அழித்துவிட இவர்கள் முன்னாகும்படி ஆய்விட்டதேயென்று அவர்கள் கோஷ்டியின் முன்பேயே திருவரங்கத் தம்மானை நோக்கி அவரையே ஸ்ரீதேசிகனைத் தியானித்துக்கொண்டு, 'நம் தைவம் கேசவாத் பரம்' என்று அறுதியிட்ட ஸ்ரீவ்யாஸபகவானைப் போல் கையை உயரத்தூக்கிக்கொண்டு 'அடியேன் இப்போது தேவரீர் முன்னிலையில் சபதபூர்வகமாக, நயினாரிடத்திலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன் வைபவ விஷயமாய் அடியேனுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஜ்ஞாதவ்ய விசேஷங்களை தேவரீர் திருவருள்வலிமையால் எடுத்துரைக்கப்போகும் அம்சங்களில் எந்த அம்சத்திலாவது உண்மையில்லாவிடில் அடியேன் எவ்விதத்திலும் கேட்டையடையக்கடவேன். அப்படிக்கின்றி, அடியேன் விண்ணப்பம் செய்யும் ஒவ்வொரு அம்சமும் மெய்மையேபெருத்த பொருளுடையதேயாமாகில் வீணாய் நசிக்கப்புகும் இவர்கள் தேசிகவிஷயத்தில் இக்கொடுமை தவிர்ந்துய்யும்படி செய்தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பம் செய்துவிட்டு 'ஜீவநம் ஜகதாம் ஜீயாத்' என்று தொடங்கி ஸிம்ஹநாதம்போல் கர்ஜ்ஜித்தருளிய எழுபது ச்லோகரத்நங்களும் ஸ்ரீதேசிகன் மஹிமையை எவரும் உள்ளபடி அறிந்து வழிப்பட்டு உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யும் சிந்தாமணிகளேயென்று அக்கிரந்த பரிசீலனம் செய்பவர்களுக்குப் புலப்படுவதன்றி கேவலம் செவியுற்றுக்கேட்பவர்க்கும் புலப்படும். இவ்விடத்தில் '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்றும் முடிவில் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸப்ததி ரத்நமாலிகையின் 68, 69-வது ச்லோகங்களை அநுஸந்திப்பது.

ஸ்ரீ ஸப்ததி ரத்ன மாலிகை.

ஸ்ரீஸப்ததி ரத்நமாலிகையின் முதல் மங்கள ச்லோகத்தாலே தாம் புகழப்புகும் திவ்யதேஜஸ்ஸானது எப்படிப்பட்டதெனில், ஸகல முமுக்ஷு சேதனர்களையும் பரமபுருஷார்த்தமெளிதிலடைந்து உஜ்ஜீவிக்கச்செய்வதற்காகவே கருணைதீக்ஷையுடன் தனக்கு இந்தலீலாவிபூதியில் யாவராலும் எவ்வஸ்துவாலும் ஆகவேண்டுவதொன்றுமில்லாததாய்த் தன்னுடைய கருணாஸங்கல்பம் நிறைவேறுதற்கு வேண்டிய ஜ்ஞானசக்த்யாதி ஸம்பத்திகளை பரிபூர்ணமாக உடையதான ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதனென்னும் ப்ரஸித்தமான ஓர் நிகரற்ற பரஞ்சோதியென்று அறுதியிடுகிறார்.

இந்தச்சோதியானது மஹாகுருரூபமான விபவாவதாரதசையில் எவ்வித வைலக்ஷண்யங்களோடு விளங்கிற்று என்று கிரந்தம் முழுவதிலும் விவரிக்கப்புகும்பொருளைச் சுருக்கமாய் ஏழு அநுஷ்டுப்புகளால் விளக்குகிறார்.

மேல் 9, 10 இவ்விரண்டு சுலோகங்களால் மஹாகுருவின் ஸ்ரீவேங்கடேசகண்டாவதாரரூப வைலக்ஷண்ய ப்ரஸித்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

11-ல் ‘ ஸாக்ஷாத்திருமலையப்பனே இவ்வேங்கடநாத மஹாதேசிகன் ’ என்று பெரியோர்களருளியிட்டதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

12-ல் மற்றும் பெரியோர் ‘ இவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய புநரவதாரமாயிருந்தாலன்றி அவர் தர்சனத்தின் நிலைநாட்டத்தை இனித்தடங்கலற்றிருக்கும்படி இப்படிக்குறைவற நிறைவேற்றி வைத்திருக்கமுடியாது என்று கொண்டாடுவதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

(இன்னும்வரும்.)

ஸ்ரீமதாண்டவன், ஸ்ரீரங்கம்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. புரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸா சார்யர்.)

(முன்தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கம், பெருமாள்கோயில், திருமலை முதலிய திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய விசேஷத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் திருவடிஸம்பந்தம்பெற்ற தொரீ ஸ்ரீ.உப.வே. கோவிந்தாசாரியர் ஸ்வாமி பூர்வயாத்திரா விலாஸமென்றும் கிரந்தத்தைச் செய்தருளினார்.பின்பு மேனாட்டுக் கெழுந்தருளி திருநாராயண மங்களாசாஸனம் செய்தருளினத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ. உப. வே. சக்கிரவர்த்தி ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி உத்தரயாத்திரா விலாஸமென்றும் கிரந்தத்தை யருளிச்செய்தனர். ஸ்ரீஆண்டவன் திருவடி தூளியின் பெருமையை ஸ்ரீ. உப. வே. வாணீவிக்கிரம வேதாந்தாசாரியர் ஸ்வாமி பதரேணுஸ்தவ மென்னும் தாவ்யுத்தினால் வெளியிட்டு பக்திஸ்துதி யென்கிற ஸ்தோத்திரமும் அருளிச்செய்தார். கண்டப்பூரானையும் ஸ்ரீ. உப. வே. ராமபத்திராசாரியர் ஸ்வாமி ஸ்ரீஆண்டவன் அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி, யதிராஜ பஞ்சாசத், யதிராஜதண்டகம், யதிராஜ தினசரி, யதிராஜா ப்ரபத்தி, யதிராஜ மங்களம் முதலிய கிரந்தங்களை ஸாதித்தார். இப்படி மற்றும் பலபக்தி புஷ்பாஞ்சலிகள் ஸ்ரீபாதுகாவிம்சதி, ஸ்ரீநிவாஸமுனி பஞ்சாசத், ஸ்ரீநிவாஸமுனி மங்களம் முதலான கிரந்தங்களில்,

‘ தவஸாக்ஷாத்க்ருதாய ஸ்ரீஜநு ஹதஜஸ |
ஸ்ரீக்ருதாகம் ஸேவெ யதிராஜாய மங்களம் ॥

என்கிறபடி தவத்தினை விளைத்ததிருமேனியுடனிருக்கச் செய்தேயும் ஸௌரியனைப்பழித்தகாந்தி நிறைந்த திவ்யமங்கள விக்கிரஹத்தின் அதிசயத்தையும்

‘ ஸ்ரீவைராக்ய நித்யவாஸ விஸ்ராந்த ஜகதீதலே ! ’ என்று ஸ்ரீஆண்டவனென்னும் திருநாமம் அமைவதற்குரிய ஜ்ஞாநம், பக்தி, விரக்திமுதலிய கல்யாணகுணங்களையும் பிரகாசிப்பித்தார்கள். இந்த ஸ்வாமியின் பெருமையின் லேசத்தைச் சொல்வதற்கு ஆயிரம் நாவுள்ள ஆதிசேஷனாலும் ஆகாது. ஆயினும் பெரியோர்கள் அருளிச்செய்த பல ஆச்சரிய சரித்திரங்களில் சில இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.

(1) ஒருஸ்வாமி மைஸூர் பக்கத்தில் காட்டுவழிபோகும்போது புலி வந்ததாம். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் திருநாமத்தை உச்சரித்தபின் ஒதுங்கிப்போயிவிட்டதாம்.

(2) ஷ ஸ்வாமியின் திருவடியும் ஸ்ரீ சின்னாண்டவனுக்குப்பின் ஸம்பிரதாயப் பிரவசனம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்த திருக்குடந்தை ஆண்டவன் என்னும் ஸ்ரீனிவாஸ ராமாநுஜ மகாதேசிகன் பூர்வாசிரமத்தில் ஓர் அபிஜாதக்கிராமத்தில் காவேரிப்பிரவாஹத்தால் அபாயம்வரும்போலிருக்க ஜலத்தினோரத்தில் ஸ்ரீஆண்டவன் திருநாமத்தை எழுதியதால் வெள்ளம் அதின் கீழேநின்று விட்டதாம்.

(3) ஸ்ரீஆண்டவன் எழுந்தருளும் வழியில் கொழுந்துமணலைப் பரப் திருவடி தூளைபெடுத்து வைத்துக்கொண்டு தினந்தோறும் ஸ்வீகரித்து ஒரு மகாபக்தர் மகாரோகத்திலிருந்து நீங்கிவிட்டாரும்.

இவர் திருவடியில் ஆசிரயித்த மகான்கள் ஸ்வாமியினிடமிருந்து, ஸம்பிரதாயார்த்தங்களைக் கசடறக்கற்று அதற்குத் தகும்படிநின்று தம்மிடம் நின்று தம்மிடம்வந்தவர்களையும் அவ்வண்ணஞ்செய்யு மதிகாரிகளாக விளங்கினார்கள். அவர்களில் ஸன்னியாஸிகள் நால்வர்.

(1) ஸ்ரீ. உப. வே. பரம. பரி..................................வாங்கல் ஸ்வாமி.
(2) ஸ்ரீ சின்னாண்டவனெனும் ஸ்ரீ. உப. வே. பரம.பரி.ஸ்ரீமத் பாதுகா ஸேவக ராமாநுஜ மகாதேசிகன்.

186761

(3) ஸ்ரீ. உப. வே. பரம. பரி. ஸ்ரீ நாராயண ஸ்வாமி.
(4) திருக்குடந்தை ஆண்டவ னென்கிற ஸ்ரீ. உப. வே. பரம.பரி.ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மகாதேசிகன்.

(கிருகஸ்தர்களான மஹான்கள்)

(1) ஸ்வச்சந்தம் ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யஸ்வாமி.
(2) திருப்பக்குழி அப்பாவென்கிற ஸ்ரீ.உப.வே. கிருஷ்ணதாதாசார்யர்.
(3) கோபால ஸமுத்திரம் ஸ்ரீ. உப. வே. நாராயணசார்யஸ்வாமி.

(4) மீமிசல் ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி.

(5) செவ்வல் ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி.

(6) மன்னார்கோவில் ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி.

(7) ஷையூர் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸாமியாச்சாரியர் ஸ்வாமி.

(8) ஸ்ரீ. உப. வே. வ்யாகரணம் ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி.

(9) ஷையூர் ஸ்ரீ. உப. வே. கிருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி.

(10) வெண்ணாற்றங்கரை ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி.

(11) விள்க்குடி ஸ்ரீ. உப. வே. வேதாந்தாசார்யர் ஸ்வாமி.

(12) சின்னமு ஸ்ரீ. உப. வே. ராகவாசார்யர் ஸ்வாமி.

(13) ஷை ஸ்ரீ. உப. வே. ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி.

(14) திருவஹீந்திரபுரம் கவிகுஞ்சரம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீ. உப. வே. அனந்தாசார்யர் ஸ்வாமி.

(15) மேலப்பாளையம் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீரங்காசார்யர் ஸ்வாமி.

(16) சுண்டப்பாளையம் ஸ்ரீ. உப. வே. ராமபத்ராசார்யர் ஸ்வாமி.

(17) தூன்புத்திவேலி ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸகோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி.

இவர்கள் முதலான மகாபண்டிதர்களுக்கு அவர்களின் கல்வியைச் சோபிக்கும் படி செய்யும் வணக்கத்திற்கிரங்கி '[illegible]' என்று ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனைப்போல் பலதடவை ஸ்ரீபாஷ்யக்கிரந்தங்களை அனுக்கிரஹித்து அவர்களைக்கொண்டு அனேக கிரந்தங்களை ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தில் கலிதோஷத்தால் நேரும் கலக்கங்கள் தீரச் செய்வித்து, ஆசிரமதர்மங்களாலும் பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை அனுபவித்து அநுபவிக்கும்படி செய்வதாலும் ஐம்பத்தோரு சாதுர்மாஸ்யங்களையும் ஸபலமாகச் செய்தருளினார்.

ஸ்ரீமதாண்டவன்பூர்வாச்ரமத்தில்பெருமாள்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அங்கிருக்கும் அபிஜாத்யாதிமதமுள்ளபந்துக்களோ இதரர்களோ சிலர் அலக்ஷியம்செய்தது காரணமாக துருவரைப்போல ஸவாஸனமாக பந்துவர்க்கங்களைவிட்டு வைராக்யத்துடன் சோளதேசத்திற்கு எழுந்தருளி, ஈயுண்ணி ஸ்வாமியென்னும் ஸ்ரீனிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகன் பிரஸாதத்தால் '[illegible]' என்று பெருமாளின் திருச்சங்கின் ஸ்பர்சத்தினால் துருவர்ஜ்ஞானநிதியானதுபோல் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிகரற்ற ஜ்ஞானத்தையடைந்து இதரர்களுக்கும் உபதேசித்து யதிசக்ரவர்த்தியாய் விளங்கினார் என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

கடிதங்கள்.

தர்ப்பண விசாரம்.

1.

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

சொக்கனூர் ஸ்ரீ. உப. வே. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார் ஸ்வாமி ஒரு தினத்தில் இரண்டு தர்ப்பணம் பண்ணுகிறதற்கு ப்ரமாணமில்லையென்பதும் ஸுதீவிலோசனத்திலிருப்பதாகவும் ஏகதைவத்யமான இடத்திலிருக்கிறது என்றும், தேவதாபேதமிருந்தால் இரண்டு தர்ப்பணம் பண்ணலாமென்றும் எழுதி தீபிகையில் ப்ரசுரப்படுத்த வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார். ஸுதீவிலோசனத்திலேயே அவர் எழுதிய வசனத்துக்குமேல் தேவதைக்யமிருந்தாலும் நிமித்தபேதமிருந்தாலும் இரண்டு தர்ப்பணம் பண்ணலாமென்றிருக்கிறது. அதை அந்த ஸ்வாமி எழுதினது ஏகதைவத்ய விஷயத்துக்கும் தேவதாபேத விஷயத்துக்கும் எழுதியிருக்கிறார். நிமித்தபேத விஷயத்தில் எழுதவில்லை. என்ன திருவுள்ளமோ தெரியவில்லை. அந்த ஸ்வாமி எழுதியிருக்கிறதையும் தாஸன் விண்ணப்பம் பண்ணுகிற விஷயங்களையும் ஐகமத்யம் பண்ணி நியமித்தால் லோகோபகாரமாகயிருக்கும். அடியேனுடைய விண்ணப்பம்: வசனம், மூலம்,—

[illegible]

இந்த இடத்தில் நிமித்தபேதமுள்ள இடத்தில் இரண்டு தர்ப்பணம் செய்ய வேணுமென்று பெருவாழ்ந்தான் ஸ்ரீ. உப. வே. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி நியமித்திருக்கிறார். அடியேனாக ஒரு விஷயம் விண்ணப்பம் பண்ணவில்லை. இதைத்தவிர வேறொரு விஷயம் விண்ணப்பம் பண்ணுகிறேன்.

ஒரே தினத்தில் ஏகதைவத்யமான தர்சஸங்க்ரமண யோகத்தில் தர்சதர்ப்பணத்தைவிட்டு ஸங்கிரமணதர்ப்பணம் மாத்திரம் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தர்சத்தை விடும்படிக்கும் ஸங்கிரமணத்தைப் பண்ணும்படியும் வ்யக்தமாகச் சொல்லவில்லை; பன்னிரண்டு ஸங்கிரமணமும் ஸமமாகயிருக்க அயனத்வயத்துக்கும் விஷுவத்வயத்துக்கும் பஹுபோகள் தர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். மற்ற சங்கிரமணங்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்யாமலிருக்க ப்ரமாணம் தெரியவில்லை. பெரியோர்களின் திருவுள்ளம் நாலுமாஸ தர்ப்பணம் செய்கிறவர்கள்கூட அமாவாஸ்யை தர்ப்பணத்தை விட்டுவிட்டார்கள். அம்மாவாஸ்யை தர்ப்பணத்தை விட்டால் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லி

யிருக்கிறது. பெரியோர்களுக்குத்தெரியும். ம்ருதாஹத்தைவிட்டால் எப்படி ப்ராயச்சித்தமோ அப்படி அம்மாவாஸ்யை தர்ப்பணத்தைவிட்டால் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லியிருக்கிறது.

[illegible] ॥

என்று சொல்லியிருக்கிறது. வைத்யநாததீக்ஷிதீய ச்ராத்தகாண்டத்தில் தர்ச ஸங்க்ரமண ஸம்யோகத்தில் 'அங்யதாதநுஷ்டேயம்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸங்க்ரமண தர்ப்பணத்தைப் பண்ணினால் அம்மாவாஸ்யை சரிதார்த்தமாய் விடுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

தாஸன்

கோம்பூர் - திருமாலாசார்யர்.

2.

வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

ஸுதீவிலோசன க்ரந்தத்தின் தாத்பர்யத்தை இதர க்ரந்தங்களுடன் ஐககண்ட்யம் பண்ணி ஒரு நிர்ணயம் தீபிகைமூலமாய் தெரியப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டிருப்பதால் அடியேனுடைய அபிப்ராயத்தைத் தீபிகையில் எழுதுகிறேன்.

ஸுதீவிலோசனத்தில்,

'[illegible]'

என்கிற வாக்யத்தினால் ஒரு தினத்தில் ஒரே தேவதைகளை உத்தேசித்துச்செய்யக்கூடிய இரண்டு ச்ராத்தங்களை ஒரு கர்த்தா செய்யக்கூடாதென்று நிஷேதித்து அந்த நிஷேதத்துக்கு ப்ரவ்ருத்திஸ்தலம் காண்பிப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்ட,

'[illegible]' என்கிற வாக்யத்தினால் அநியத ஸங்க்ரமண ச்ராத்தாநுஷ்டானத்தினால் நியததார்சிக ச்ராத்தாநுஷ்டானம் ப்ரஸங்கத்தினால் ஸித்திப்பதுபற்றி ஸங்க்ரமண ச்ராத்தம்தான் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் அம்மாவாஸ்யை ச்ராத்தம் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை என்றுதான் தோழப்பரின் அபிப்ராயமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது விஷயத்தை அடியேன் பராமர்சித்துப்பார்த்ததில் அந்த ஸுதீவிலோசனத்தில்,

'[illegible]'

என்கிற நிஷேதஸூத்ரத்துக்கு அபவாதமாகச் செய்யப்பட்டுள்ள,

'[illegible]'

என்கிற ஸூத்ரவாக்யத்துக்கு ஸுதீவிலோசன வ்யாக்யானமான பித்ருமேதஸாரத்தில்.

'[illegible]'

என்கிற வாக்யத்தினால் ப்ரவ்ருத்திஸ்தலம் காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதினால் தர்சமும் க்ரஹணமும் கூடினால் தர்ச க்ரஹண ச்ராத்தங்களிரண்டும், தர்சமும் ஸங்க்ரமணமும் கூடினால் தர்ச சங்க்ரம ச்ராத்தங்களிரண்டும் ஸங்க்ரம க்ரஹணங்கள் கூடினால் ஸங்க்ரம க்ரஹண ச்ராத்தங்களிரண்டும், தர்ச சங்க்ரம க்ரஹண ச்ராத்தங்கள் மூன்றும் நிமித்தோத்பத்தி க்ரமமாய் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் உத்ஸர்க சாஸ்த்ரத்துக்கு அபவாத சாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தி ஸ்தலபின்ன ஸ்தலத்திலேயே ப்ரவ்ருத்தி சொல்லவேண்டியிருப்பதாலும், தர்ச ஸங்க்ரமங்களில் தர்சத்தைப்பற்ற ஸங்க்ரமணத்துக்கு அநியதத்வம் ஸித்தியாமையால் ப்ரஸங்கந்யாயம் இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கமாட்டாதாகையாலும் தர்சத்துக்கு நைமித்திகத்வம் ஒற்றுக்கொள்ளாதபக்ஷத்தில் 'ஒருதினத்தில் ஒன்றுகூடிய ஏகதேவதாகங்களும் நைமித்திகங்களுமான வெகு ச்ராத்தங்களும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவைகளே' என்கிற அர்த்தத்தைக் காண்பிக்கக்கூடிய,

'[illegible]'

என்கிற ஸூத்ரத்துக்கு ப்ரவ்ருத்தி ஸ்தலம் காண்பிக்கிற விடத்தில்,

'[illegible]'

என்றே சொல்லக்கூடுமாகையால் தர்சபதத்தோடு சேர்த்துச்சொன்னது ப்ரயோஜனமற்றதாகுமாகையாலும்,

'[illegible]'

என்கிற வாக்யத்தில் பஹுவசன ப்ரயோகம் செய்தும் அதற்கும் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்ட,

'[illegible]'

என்கிற காத்யாயநவசநத்துக்கும் ப்ரவ்ருத்தி ஸ்தலமாக இரண்டுக்கு மேல்பட்ட மூன்று நைமித்திக ச்ராத்தங்கள் சேரக்கூடிய இடத்தையே காண்பிக்கவேண்டுவது

[illegible]யாலும் சிரவண ஸங்க்ரமண ச்ராத்தங்கள் பௌர்ணமாவாஸ்யையில் ஒன்று சேர்க்கூடுமோகையாலும், காலாதர்சமென்கிற க்ரந்தத்தில் ப்ரஸங்க த்யாய்த்திலும் பூர்வ சாஸ்த்ரானுஷ்டாநம் ஸித்திப்பதுபற்றி உத்தர சாஸ்த்ரானுஷ்டானமே கார்யமென்கிற அர்த்தபோதக வாக்யமான,

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] '

என்கிற காரிகாச்லோகத்தில் தர்ச ஸங்க்ரம மென்ற ஸ்தலத்தைக் காண்பிக்காமையாலும்,

' [illegible] '

என்கிற வாக்யத்துக்கு வ்யாக்யானஸ்தலத்தில் பித்ருமேதஸாரத்தில் தர்சாபேக்ஷையின் ஸங்க்ரமத்துக்கு தோழப்பர் வாய்திறந்த அபிமதத்வத்தைச் சொல்லாமையாலும், [illegible] வாக்யத்தை அநுவதிக்கிற,

' [illegible] '

என்கிற வாக்யத்தில் ஸங்க்ராந்தி பதத்தை எடுக்காததால் ஸங்க்ராந்திபதம் ப்ராமாதிகமாய் மூத்ரிதமென்று ஸஹிக்கவேண்டியிருப்பதினாலும்,

' [illegible] ।
[illegible] ॥'

என்கிற ச்லோகத்தில் 'வதி' க்ரஹணம் செய்திருப்பதாலும்,

' [illegible] ' ஸம்மேளனஸ்தலத்தில் தர்சபதத்தைச்சேர்த்து வைதிக ஸார்வபௌமராகிய தோழப்பர் சொல்லியிருப்பதாலும், ஷெ தோழப்பருக்கு தர்சமும் ஸங்க்ரமமும் கூடியதினத்தில் இரண்டு ச்ராத்தங்களும் பண்ணவேண்டுமென்கிறதே அபிப்ராயமென்று சொல்லவேண்டியதாக அடியேனுக்கும் தோன்றுகிறது. இவ்விஷயத்தில் அபிப்ராயபேதமுள்ளவர்கள் தீபிகை மூலமாக ஸயுக்திகமாக தங்களபிப்ராயத்தை வெளியிடவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்கலானேன்.

(K. S. T. பாடசாலை, ஸ்ரீரங்கம்.)

இங்ஙனம்: தாஸந்,
பண்டித ஸ்ரீமெய்யுவய்யங்கார்,

3

ஓர் ஸந்தேஹம்.

வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

தசரத சக்ரவர்த்தியின் யாகசாலையில் ப்ரும்மா உள்பட சகல தேவர்களும் தங்கள் தங்கள் ஹவிர்பாகத்தை நேரில்பெற்று கொள்வதற்காக கூடின சமயத்தில் தங்கள் ஹிம்ஸகர்களான ராவணாதியரை ஒழிக்கவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவர்களுக்கிடையில் தோன்றி தான் தசரதசக்ரவர்த்திக்கு புத்ரனாய் அவதரித்து ராவணாதியரை நாசம்செய்து உங்கள் துயரத்தைப் போக்குகிறேன் என்று அபயப்ரதானம் பண்ணி தன்னிருப்பிடம் சென்றார் என்றும், அதன் பிறகு ப்ரும்மாவானவர் சகல தேவர்களையும் நோக்கி நீங்கள் உங்கள் சக்திகளுக்குணமாய் புத்ரர்களை வானரர்களாக பூமியில் விஷ்ணு சகாயத்தின்பொருட்டு பிறப்பியுங்கள் என்று உத்திரவிட்டதாகவும் (இதற்கு மூலம்,—

' விஷ்ணோ: ஸஹாயாந் பலிந: ஸ்ருஜத்வம் காமரூபிண: । [illegible]
[illegible] '

என்றும் அத்தேவர்களும் அவ்வுத்திரவின்படி தங்கள் தங்கள் அம்சங்களுக்குத் தக்கபடி வானரர்களை பிறப்பித்ததாகவும், அவ்வானரர்களும் ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு அலௌகிகமான உதவிகளைப் புரிந்ததாகவும் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவர் பாக்கியின்றி எல்லா வானரர்களும் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு உதவிபுரிந்தார்களா என்பதுதான் அடியேனுக்கு ஸந்தேகம். அப்படி எல்லாரும் செய்திருக்கையில் வானரராஜனான வாலி ஸ்ரீராமபிரானுக்கு செய்த உதவி என்ன? கேவலம் அநாமதேயர்களான எல்லா வானரர்களும் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு திருவணை கட்டிவைத்து, யுத்தம் செய்வது முதலிய காரியங்களில் தங்களாலான காரியங்களை செய்திருக்க, வாலியானவன் ப்ரும்மாவின் உத்திரவு பிரகாரம் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு எவ்விதம் உதவி புரிந்தான் என்பது ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அவன் பிறந்து சகல வானரர்களுக்கும் அரசனும் விளங்கியதெல்லாம் முடிவில் ஸ்ரீராமபாணத்திற்கு இலக்காவதற்கு நேர்ந்ததேயொழிய ப்ரும்மாவின் வாக்குபிரகாரம் ஸ்ரீராமனுக்கு சகாயம் [illegible] பண்ணினதாக அடியேனுடைய புல்லறிவுக்கு எட்டவில்லை. ஆகையால் தீபிகாபிமானிகளான பண்டிதசிகாமணிகள் இச்சிறு சந்தேகத்தை ஷெ தீபிகையின் மூலமாகவே தீர்க்கவேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வாசகதோஷ: க்ஷந்தவ்ய:.

இப்படிக்கு,
அ. ப. ஸ்ரீநிவாஸ தாஸ:

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

மஹாவீரவைபவ ஸ்தோத்திர விமர்சம்.

[முன் தொடர்ச்சி.]

ப்ரபாவாந் ஸீதயா தேவ்யா— என்பதினால் ஸீதாகல்யாண வ்ருத்தாந்தம் ஸூசிதம். இத்தால் ஸ்வபாவத்திலேயே நிரவதிக தேஜஸ்ஸை உடைய பகவானுக்கு பிராட்டியின் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட பெருமையும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வமும் காட்டப்பட்டதாகிறது. மஹரிஷியும் '**அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா**' என்றும், "**அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா**" என்றும் அருளிச்செய்தான். ஆக இத்தால் எப்படி ஸூர்யனும் அவனுடைய ப்ரபையும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்திருக்காதோ அதைப்போலே பரதத்வமும் ஒருமிதுனமாக இருக்கும் என்றதாயிற்று. "இருள் செகவெமக்கோர் இன்னொளி விளக்காய்" இத்தியாதியால் இவ்வர்த்தம் மும்மணிக்கோவையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

பரமவ்யோம பாஸ்கர꞉ — என்பதினால் அவதாரஸமாபனம்செய்து மீண்டும் தம்முடைய பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளின வ்ருத்தாந்தம் ஸூசிதம். மஹரிஷியும் '[illegible]' என்றும், '**தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்**' '[illegible]' என்றும் பலவாறு அருளிச்செய்ததை ஸங்க்ரஹித்து '**பாஸ்கர꞉**' என்று அருளிச்செய்தார். இத்தால் '[illegible]' என்கிறபடியே ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் பணமணிகளினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டதும் 'அங்கு ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை' என்றாரம்பித்து ச்ருதிகளால் உத்கோஷிக்கப்பட்டதுமான பரமபதத்திற்கு ப்ரகாசத்தைக்கொடுக்குமவன் என்றருளிச்செய்தாராயிற்று.

ஆக இந்த ச்லோகத்தால் 'எல்லையில் சீர் தயரதன் தன் மகனாய்த்தோன்றிற்றது முதலாத் தன்னுலகம் புக்கதீறு' என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தித்

திருமகனாய் அவதாரம் செய்ததும், ஸீதாகல்யாணமானதும், காட்டிற்குச் சென்று ரிஷிகளுடைய பாஹ்யத்ராஸத்தைப் போக்கடித்ததும், சபர்யாதிகளின் ஆந்தர த்ராஸத்தை நிவாரணம் செய்ததும், ராவணநிவதமும், தாம் பரமபதம் சென்றதும், இவை முதலிய வ்ருத்தாந்தங்கள் எல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாயிற்று. '**பாஸ்கர꞉**' என்பதற்கு '**பரமவ்யோம**' என்கிற விசேஷணத்தினால் ஸாதாரண ஸூர்யனுக்கும் பகவானாகிய ஸூர்யனுக்கும் உள்ளவாசி காட்டப்பட்டதாகிறது. லோகத்தில் இருக்கும் ஸூர்யன் வெளி இருட்டை மாத்திரம் போக்கடிப்பான், அதுவும் மறுபடியும் உண்டாகும்படி போக்கடிப்பான். இந்தப்பரமவ்யோம பாஸ்கரனோ மனதிற்குள்ளிருக்கும் இருட்டையும் மறுபடியும் வாராமல் போக்கடிக்கிறான். ஸூர்யனுடைய ப்ரகாசம் நம்மைத் தாபத்துக்குள்ளாக்குகிறது. பரமவ்யோம பாஸ்கரனுடைய ப்ராகாசமோ '[illegible]' இத்யாதியின்படியே ஸகல தாபங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. லோகத்தில் இருக்கும் ஸூர்யன் இந்த லோகத்தில்மட்டும் ப்ரகாசிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஸூர்யன் ப்ரகாசியாத பரமபதத்திலும்கூட இவன் ப்ரகாசிக்கிறான் என்கிற வ்யத்யாஸம் அறியத்தக்கது.

இப்படி சிஷ்டாசார ப்ராப்தமாயும், க்ரந்தாரம்பத்தில் அவச்யம் செய்யவேண்டியதாயும் இருக்கிற மங்களாசரணத்தை ஒரு ச்லோகத்தால் அருளிச்செய்து சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய கல்யாண குணங்களையும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய ஸௌஷ்டவத்தையும் அனுபவித்து இப்படி லோகவிலக்ஷணமான திருமேனி இருள்தரு மாஞாலமாகிய இந்தப்பூலோகத்தில் கலியரசாளும் காலத்தில் ஸகல மனுஷ்யர்களுடைய த்ருஷ்டிக்குக் கோசரமாய் நிற்பதைப்பார்த்து,

'சோராத காதல்பெருஞ் சுழிப்பால்தொல்லை மாலை ஒன்றும்
பாராது அவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையான்'

என்னப்பட்ட பெரியாழ்வாரைப்போலவே அஸ்தான பயசங்கிதராய் மங்களாசாஸனம் செய்தருளுகிறார்—'**ஜய ஜய**' என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே சக்ரவர்த்தியாகையினால் ராஜஸதஸ்ஸில் நடக்கவேண்டிய முறையை அநுஸரித்து அருளிச்செய்தபடியாகவுமாம். பகவான்ராஜாதிராஜன் என்று ப்ரஸித்தமிறே. சாஸ்திரமும் பகவானை உபசரிக்கும் க்ரமத்தை விதிக்கும் காலத்தில் முதல் படியிலேயே '[illegible]' என்றதிறே. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தினசரியிலும் இஜ்யையை நிருபிக்கும் இடத்தில் இவர்தாமும் '[illegible]' என்றருளிச்செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம்.

ஸஹாவீர — வீரர்களுக்கெல்லாம் வீரனாகியதேவரீர், ஜயஜய ஸர்வோத்க்ருஷ்டராய் விளங்கவேண்டும்.

'ஜயஜய' என்கிற வீப்ஸையினால் (இரட்டிப்பினால்) இந்த மங்களாசாஸனத்திற்கு எல்லையில்லை, இப்படியே அநந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற தம்முடைய அபிநிவேசாதிசயத்தைத் தெரிவித்தபடி. முதல் பத்தில் முதல் திருவாய்மொழியிலேயே 'ஆயிரத்திவைபத்தும் வீடே' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பதற்கு 'எம்பெருமானுக்கு அபர்யந்தமாகவேணுமென்று தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரம் என்றருளிச்செய்கிறார்' என்றிறே பிள்ளான் பணித்தது. இதன் வ்யாக்யானத்தில் ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமியும் 'எம்பெருமானுக்கு' இத்யாதி - அபர்யந்தம் என்றது பூயிஷ்டம் என்றபடி. பூயிஷ்டமாகச் சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவக்ருதமான அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரம் என்கிறார் என்ற கருத்து' என்றருளிச்செய்தார்.

'ஸஹாவீர' என்று முதலில் வீர்யகுணத்தை நிரூபித்தருளினபடியினால் மஹர்ஷி குணவர்க்கங்களை நிரூபிக்கும் பொழுது ஸகல குணங்களுக்கும்முன்பு 'கஸ்ச வீர்யவாந்' என்று ப்ரச்நம் பண்ணினது விவக்ஷிக்கப்பட்டதாகிறது. இங்கு மதுப் ப்ரத்யயம் ப்ராசஸ்த்யபரமிறே. விகார ஹேதௌ ஸதி அவிக்ரியத்வம் வீர்யம். எப்படிப்பட்ட கார்யம் நேர்ந்தபோதிலும் விகாரமற்றிருப்பது வீர்யகுணம். முதல் நாள் சக்ரவர்த்தியால் மந்திரிகளின் முன்னிலையில் நாளை உனக்கு யுவராஜப்பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறோம் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்து, அதற்கு அங்கமாக வஸிஷ்டரால் கர்மங்களும் நடத்தப்பட்டு மஹாஜனங்கள் திரள்திரளாய் எப்பொழுது ராமனை ராஜமுடியுடன் ஸேவிக்கப்போகிறோம் என்று வெளியில் காத்திருக்க ஒரு அபலையின் வார்த்தையைக்கேட்டுக் கானகம் ஏகவேண்டி நேர்ந்தபோதும் முகத்தில் வாட்டம் தட்டாமல் நின்றானிறே. விவேகிக்கு எப்பேர்ப்பட்ட துக்கம் வரினும் பின்னால் தன்னுடைய விவேகத்தால் அதைக் காலக்ரமேண பொறுத்துக்கொள்ளுவது ஸஹஜமாயினும் துக்கம் நேரிட்டவுடனே கொஞ்சம் விகாரமாவது உண்டாகும். அதுகூட இங்கு இல்லையென்பது த்யோதிதம். 'ந வநம் கந்துகாமஸ்ய த்யஜதஸ்ச வஸுந்தராம் ஸர்வலோகாதிகஸ்யேவ லக்ஷ்யதே சித்தவிக்ரியா' என்றானிறே மஹரிஷியும். கம்பனும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் அப்பொழுது அலர்ந்த தாமரைப் பூவொத்தது என்றான். இதர காலங்களைவிட இந்த ஸமயத்தில் அதிக விகாஸத்துடன் கூடியதாய் ப்ரகாசித்தது என்பதை 'அப்பொழுது அலர்ந்த' என்கிற விசேஷணம் காட்டுகிறது. இப்படியே 14000 ராக்ஷஸர்களை தான் ஒருவனும்

நின்று வதம் செய்த காலத்திலும், ஜகத்ப்ரஸித்தர்களான வாலி, ராவணன் முதலியவர்களைக்கொன்ற ஸமயத்திலும் கொஞ்சமேனும் விகாரம் இல்லாமலும் இருந்ததையும் இப்படி விவக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. நாரதர் வால்மீகியின் ப்ரச்நத்திற்குப்பதில் சொல்லும்பொழுது பகவானுடைய வீர்யத்துக்கு இதர த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லமுடியாமல் 'விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே' என்றருளிச்செய்ததைத் திருவுள்ளம்பற்றி இங்கும் 'வீர' என்று பொதுவில் நிரூபித்தருளினபடி. இந்த வீர்யகுணம் 'ஸௌர்யம் வீர்யம் ச வீரஸ்ய' என்கிறபடியே எதிரிகளினாலும் அப்யுபகமம் பண்ணப்பட்டதிறே. பகவான் தானும் 'ராமஸ்ய ஸத்யவ்ரதம்' என்றானிறே. திருவடியும் இந்த குணத்தில் ஈடுபட்டு 'ஸுவிஷ்ணுரிவ தாவீர ஸர்வோ நாந்யத்ர ஸஹதி' என்றார். 'ஜகாம ஸ்ரீரூபோ ந தேவஸ்ய ஸம்ஸ்தா தத்ரைவ ஸ்வாத்மஜஸ்ய' என்றிறே ஜாம்பவான் வார்த்தையாக இவர் தாமும் ஸ்ரீயாதவாப்யுதயத்தில் அருளிச்செய்தது. ஸ்யமந்தகமணியை மீட்பதற்காக ஜாம்பவானுடன் யுத்தம் செய்ய நேரிட்டபோது ஜாம்பவான் இவரால் அடிபட்டு அந்த அடியின் வேகத்திற்குத்தோற்று ராமனையல்லாமல் இப்படிப்பட்டவனைப் பார்த்ததில்லை என்றார் என்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ஆழ்வார்களும் 'அரக்கரை வென்ற வில்லியார் வீரமே கொலோ' என்றும், 'மாறு செய்தவாளரக்கன் நாளுலப்ப அன்றிலங்கை நீறுசெய்து சென்றுகொன்று வென்றிகொண்ட வீரனார்' என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி முதலில் இந்தக்குணத்தை அருளிச்செய்தது 'ததாஸ ஸீதா ஸஹஸா பாஹு ஸம்ஸ்ரிதா' என்று பிராட்டி பகவானுடைய பாகுபலத்தில் நம்பிக்கையினால் கானகத்தில் யதேஷ்டமாய் ஸஞ்சரித்தாப்போலே ஆச்ரிதர்களான நம்முடைய நிர்ப்பயத்வானுஸந்தானத்திற்கு உறுப்பாகும் என்பது விவக்ஷிதம்.

இப்படி உபக்ரமித்த பரத்வத்தை மேல் இரண்டு வாக்யங்களினால் விஸ்தரித்து நிரூபித்தருளுகிறார். 'ஹேமாத்ரி ஸாரதைர்ய' என்று ஸாமாந்யமாக அருளிச்செய்ததினால் 'தைர்யேண ஹிமவாநிவ' என்று மஹர்ஷி அருளிச்செய்த த்ருஷ்டாந்தம் ஹீனோபமானம் என்பதை விவக்ஷித்தபடி. ஏனெனில் ஒரு அவஸரத்தில் 'ஜகத் ஸர்வம் ஸமுத்ரம் பரிவர்த்தயாமி' என்று அருளிச்செய்த பகவானுடைய தைர்யத்துக்கு அதில் ஏகதேசமான ஹிமவத்பர்வதத்தை எப்படி ஸத்ருசமான த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லக்கூடும்? மேலும் வெயில்காலத்தில் பனி உருகுவதினால் சலிக்கும் ஸ்வபாவத்தை உடைய பர்வதத்தை ஒரு அவஸரத்திலும் ஈஷத்

தும் சலிக்காத ராமனுக்கு எப்படி உதாஹரணமாக்குவது? மஹர்ஷியும் மேல் 'क्षिप्रकर्ता प्रहर्ता च सेनानयविशारदः' என்று அருளிச் செய்தானிறே. சத்ருக்கள் இருக்கும் இடம் தேடித்தாம் முன்சென்று, அங்கு அவர்களை யுத்தத்தில் கொன்று நின்றபடி ப்ரஸித்தமிறே. மஹா தீரர்களுக்கெல்லாம் ச்ரேஷ்டனானவன் என்றபடி. இந்தத்தைர்யத்தின் அளவிற்குஓர் எல்லையில்லையென்பதை தான் வஸிக்கும் இடம்ஸமுத்திரமத்தியில் மலையின் உச்சியில் இருந்தபடியினால் தன்னை ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாது என்று நினைத்திருந்த ராவணனைப்பார்த்து 'मित्रमौपयिकं कर्तुं रामः स्थानं परीप्सता । वधं चानिच्छता घोरं त्वयाऽसौ पुरुषर्षभः ॥' என்று பிராட்டி அருளிச்செய்தாள். இப்படிப்பட்ட ஸ்தானம் நிலைநிற்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாயே யாகிலும், சத்ருகாலில் விழுவதைவிட மரணமே மேல் என்று நினைத்தாயாகில் அந்தமரணம் கோரமாகவும் பார்ப்பவர்கள் சோகிக்கும்படியாயும் இராமல் இருக்கும்படி இச்சித்தாயே யாகிலும் நீ ராமனை சரணமடையவேண்டும் என்று உபதேசித்தாள். அது அவன் காதில்படவில்லை. அந்தப்பிராட்டியின் வார்த்தையை மெய்ப்பிப்பதற்காக அவன் இதரர்களினால் தாண்டமுடியாதது என்று எண்ணியிருந்த ஸமுத்திராதிகளைத்தாண்டி அவன் உயிருடன் இருக்கையிலே அவனுடைய ஸர்வபந்துக்களினுடையவும் புத்ரமித்ராதிகளினுடையவும் மரணத்தையும், அவன் தன்னுடைய சிரஸ்ஸுக்களின் கும் பல்களையும் பார்க்கும்படியான அதிகோரமரணத்தையும் உண்டாக்கினமை விவக்ஷிதம். அன்றிக்கே 'क्षुम् न तेऽसि नजिह्य राक्षसान् क्षमः' என்றாரம்பித்து ஆழ்வான் அநுஸந்தித்தபடியே ஸமுத்திரம் தாண்டப் படாமல் கிடக்கச்செய்தேயும், ப்ரபல பராக்ரமமுள்ள சத்ருகொல்லப்படாமல் இருக்கச்செய்தேயும் விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யும்படியான தைர்யம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். 'श्रीमता राजराजेन लङ्कायामभिषेचितः' என்று அங்கதனும் ராவணன் முன்னிலையில் விஜ்ஞாபனம் செய்தான்.

இதற்குமேல் 'देवासुर' இத்யாதி வாக்யத்தில் நம்மைவிட உத்க்ருஷ்டர்கள் என்று ப்ரஸித்தியுள்ள தேவதைகள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி பகவானுடைய மஹாவீரத்வத்தை நிர்தாரணம் பண்ணின ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளினபடி. 'जयिनं मेनिरे विष्णुं देवाः सर्षिपुरोगमाः' என்று மஹரிஷியும் அருளிச்செய்தானிறே.

(இன்னும் வரும்.)

यागं विदुषे" इत्यनुयागस्य प्राणाग्निहवनत्वोक्तेः श्रवणाच्च निवेदितैकसाध्यत्वाच्च । न च साध्यं तत्प्राणाहुतेः प्रसङ्गाभावात् संज्ञामात्रमिति चेत्—वक्ष्यमाणे सात्त्विक वैष्णवलक्षणे "विनाऽपि नाथ सिद्ध्यर्थं विप्रा यान् यजन्ति ये । मोक्षाय पूजयन्ति विप्रेन्द्र श्रद्धावन्तोऽञ्जलिकारिणः ॥" इति । इन्द्रादिदेवताशरीरकं परमात्मानं याजिनामपि वैष्णवत्वेन कथनात् तेषामपि प्रतिष्ठादिषु विनियोगस्य वक्ष्यमाणत्वात् तेषां च प्राणाहुतिकर्तृत्वात् तानु सर्वानधिकृत्य भगवत्समाराधनाष्टमाङ्ग प्रतिपादने प्राणाहुतेरपि प्रसङ्गाच्च । एवं श्रीपौष्करे शयनाध्याये—"प्राणयात्रां ततः कृत्वा नैवेद्यप्राशनादिकम्" इति । मुद्गौदनादि संग्रहः । "अनुयागं ततः कुर्यात्" इत्येव यथागम प्रसिद्धि

எட்டாவதான அநுயாகம் என்கிற பெயரால் சொல்லப்படுகிறது' என்று அநுயாகத்தைப்ராணாக்னிஹவநம் என்று செல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும், அதுவும் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைக் கொண்டேசெய்யப்படவேண்டியதாகையினாலும். அவ்விடத்தில் ப்ராணாஹுதிக்கேப்ரஸக்தி இல்லாமையினால் இது கேவலம் ஸம்ஜ்ஞையே என்று சொல்லுவது உசிதமல்ல இதற்கு முன் ஸந்தர்ப்பத்திலேயே அனேகம் விதர்களான வைஷ்ணவர்களின் லக்ஷணங்களைச்சொல்லுமிடத்தில் 'அவற்றைவிட்டுத் தங்கள் ஆத்மஸ்வரூபம் ஸித்திப்பதற்காகவும் மோக்ஷத்திற்காகவும் ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவானை எவர்கள் ஆச்ரயிக்கிறார்களோ, ஓ! ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டனே ! அவர்கள் அஞ்ஜலிகாரிகள் என்று சொல்லப்பட்டார்கள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரன் முதலிய இதரதேவதைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை ஆராதிப்பவர்களும் வைஷ்ணவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களும் பகவானை ப்ரதிஷ்டைசெய்வது முதலிய கார்யங்களில் உபயோகப்படக்கூடியவர்கள் என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும் அவர்கள் ப்ராணாஹுதி செய்யக்கூடியவர்களாகையினாலும் அவர்கள் எல்லோரையும் குறித்துப்பகவதாராதனத்திற்கு எட்டாவது அங்கத்தை நிரூபிக்கும் இடத்தில் ப்ராணாஹுதிக்கும் ப்ரஸ்தாபம் இருக்கிறது. இப்படியே பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில் சயனத்தைச்சொல்லும் அத்யாயத்தில் 'பிறகு ப்ராணயாத்திரையையும், நைவேத்யத்தை ஸாப்பிடுவது முதலியதையும் செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலிய என்னும் பதத்தினால் ஜலம் முதலியவைகளும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. 'பிறகு அநுயாகத்தைச் செய்யவேண்டும்' என்றே அந்த ஆகமத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருப்பதை அநு

निर्देष्टव्यत्वे प्राणयात्राशब्देनाभिधानं प्राणाद्याहुतिरूपेण प्राप्तायाः प्राणयात्राया अपि तदन्तरात्मभगवदाहुतिरूपेणानुयागत्वप्रापणाय। तथा पारमेश्वरे अनुयागविषये — 'तदन्नं शेषमादाय' इत्युपक्रम्य "त्रयीधर्मेण संयुक्ताः श्रुत्या भगवत्पराः। ये च ते चैत्येन बहिराराधयन्ति च। वेदादिष्वस्य देवस्य प्रापणं विनिवेदितम्। तैस्तैस्तु मन्त्रैर्जुहुयादास्यकुण्डके। चतुर्धा पञ्चधा वापि त्रिधा वापि प्राणपूर्वैः। केवला भक्तिपूतास्तु त्रयीधर्मरता द्विजाः। प्राणापानादिभिर्मन्त्रैर्जुहुयुः पञ्चधा क्रमात्। हृदयस्थाय देवाय विष्णवे सर्वजिष्णवे। एवं तु भगवद्भुक्तं प्रसादं खादन्ति ये। तेषां पुण्यफलावाप्तिं कः शक्तो वक्तुमर्हति॥" इति। येषां तु भगवदसा-

---

ளித்து நிரூபிக்கவேண்டியிருக்க ப்ராணயாத்ரா என்னும் பதத்தினுல் சொல்லியிருப்பது ப்ராணன் முதலியவைகளைக்குறித்து ஆஹுதி செய்ய வேண்டியதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ப்ராணயாத்திரையும் அந்த ப்ராணன் முதலிய வாயுக்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவானைப்பற்றிய ஆஹுதிகளாகையினுல் அநுயாகமாகிறது என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக. அப்படியே பாரமேச்வரஸம்ஹிதையில் அநுயாகத்தைப் பற்றிச்சொல்லும் இடத்தில் 'அந்த மிகுதியை எடுத்துக்கொண்டு' என்றாரம்பித்து 'வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் தர்மங்களின் ஸம்பந்தமுடையவர்களாயும், அடிநடங்கி பகவானையே ஆராதிப்பவர்களாயும் இருக்குமவர்கள் வெளியில் இருக்கும் பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்யும்பொழுது ஓ! ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டனே! வேதி முதலியவைகளில் இருக்கிற பகவானுக்கு எந்த எந்த மந்திரங்களினுல் அன்னம் முதலியது நிவேதனம் செய்யப்பட்டதோ அந்தந்த மந்திரங்களினுலேயே வாயாகிற குண்டத்தில் நாலுதடவையாகவாவது ஐந்துதடவையாகவாவது மூன்று தடவையாகவாவது ப்ராண முதலிய பதங்களை முன்னே சொல்லிக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். கேவலம் பகவானிடத்தில் பக்தியினுல் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டவர்களும், வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற தர்மங்களிலேயே நிஷ்டையுடையவர்களுமான ப்ராம்மணர்கள் ஹ்ருதய கமலத்தில் இருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரனுகிய விஷ்ணுவின் பொருட்டு ப்ராணஅபான முதலிய மந்திரங்களினுல் ஐந்துதடவை முறையே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இப்படிப் பகவானுல் அமுதுசெய்யப்பட்ட மிகுதியை எவர்கள் ஸாப்பிடுகிறார்களோ அவர்களுக்குப் புண்யபலம் கிடைப்பதை அளவிட்டுச்சொல்லுவதற்கு எவன் சக்தியுடையவனுகிறான்' என்று

धारणमन्त्रैर्मुखहोमः न तेषां वेदविहितैर्विरोधः शङ्कनीयः। कल्पसूत्रेषु पृथक्पृथग्विहितधर्मवदुपपत्तेः। उक्तं च भगवता बोधायनेन—"तस्मै शेषं दद्यात्, तेनैव मन्त्रैः प्राश्नीयात्" इति भगवदसाधारणमन्त्रैरेव प्राशनं वैष्णवस्य। यथा च वैष्णव्यां स्मृतौ वैश्वदेवकरणे 'वासुदेवाय सङ्कर्षणाय प्रद्युम्नायानिरुद्धाय पुरुषाय सत्यायाच्युताय वासुदेवाय' इति भगवदसाधारणमन्त्रविधिः तद्वदिहापि। तद्धर्माणां शाखाविशेषमूलत्वं च पाञ्चरात्रे बहुस्थानेषु प्रसिद्धम्। अतो न कश्चिद्विरोधः। तथाप्यन्नान्तरेण प्राणाग्निहोत्रं कृत्वा निवेदितभोजनेऽपि न विरोधः, भोजनान्तरं वा नैवेद्याय कल्प्यम्

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவர்களுக்குப் பகவானுடைய அஸாதாரணமான மந்திரங்களினுல் வாயில் ஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களைப்பற்றி வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற ஏற்பாட்டிற்கு விரோதம் வருகிறது என்று ஸந்தேஹிக்க இடமில்லை.— கல்பஸூத்திரங்களில் தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்ட மற்ற தர்மங்களைப்போலவே அதுவும் பொருந்துமாதலால். பகவானுகிய போதாயனரால் 'அவனுக்கு மிகுதியைக்கொடுக்கவேண்டும், அவன் இந்த மந்திரங்களினுலேயே அவற்றை ஸாப்பிடவேண்டும்' என்பதினுல் வைஷ்ணவர்கள் பகவானுடைய அஸாதாரணமான மந்திரங்களினுலேயே ஸாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி விஷ்ணு ஸ்மிருதியில் வைச்வதேவம் செய்யும்பொழுது வாஸுதேவாய ஸங்கர்ஷணுய, அநிருத்தாய, ப்ரத்யும்னுய, புருஷாய, ஸத்யாய, அச்யுதாய என்று பகவானுக்கு அஸாதாரணமான மந்திரங்களை விதித்து இருக்கிறதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும். அந்தத்தர்மங்களும் சில சாகைகளை மூலப்ரமாணமாக உடையவைகள் என்பதும் பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரங்களில் அநேக இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினுல் ஒரு விரோதமுமில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் வேறு ஒரு அன்னத்தினுல் ப்ராணுஹுதியைச் செய்துவிட்டுப் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்ததைப் போஜனம் செய்தால் ஒரு விரோதமுமில்லை, அப்படிக்கில்லாமல் நைவேத்தியத்திற்காக வேறு ஒரு போஜனமாவது கல்பிக்கவேண்டும் என்னில், அது உசிதமல்ல— அப்படி விதி ஓர் இடத்திலும் காணப்படவில்லையாகையினுல். அப்படி கல்பிக்கக்கூடிய காரணம் ஒன்றுமில்லை.—நிவேதனம் செய்யப்பட்டதையே நிவேதனம் செய்வது முதலிய யுக்தி விரோதங்கள் வரு

[illegible]

ணங்களின் பலத்தினுலேயே நிராகரிக்கப்பட்டனவாகையினுலும். ப்ராணுஹுதிக்கு ஸாப்பிடவேண்டியதாக ஆசையினுல் ஏற்பட்ட அன்னமே ஆஹாரமாக அபேக்ஷிக்கப்படக்கூடியதாகையினுல் அன்னத்தைப் பிரிப்பதும் உசிதமல்ல. வேறு ஒரு போஜனமோவெனில் நடுவில் ஸாப்பிடக்கூடாது என்று சாஸ்திரங்களில் மறுக்கப்பட்டிருப்பதினுல் அதைக் கல்ப்பிப்பது யுக்தமல்ல.

மேலும் மஹாபாரதத்தில் 'பகவானை த்யானம் செய்துகொண்டு' என்றிவை முதலாக நிவேதனம் செய்யப்பட்டதினுலேயே ப்ராணுஹுதியைச் செய்யவேண்டும் என்று ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லப்பட்டது. ஹ்ருதயகமலத்தில் இருக்கிற பகவானே புஜிக்கிருர் என்கிற அனுஸந்தானத்துடன் நிவேதிதத்தை ஸாப்பிடுவது எப்படிப் பகவானுக்கு ஆராதனமாகிறதோ அப்படியே வெளியில் நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தினுல் ப்ராணன் முதலியவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவே ஸாப்பிடுகிருன் என்கிற அனுஸந்தானத்துடன் ப்ராணுஹுதி செய்வதும் பகவானுடைய ஆராதனம்தான். 'இந்தப்பகவானை இந்தச்சரீரத்தில் இருப்பதாகச் ச்ருதிகள் சொல்லுகின்றன' என்ற சரீரக ஸூத்ரத்தில் மூன்று லோகங்களையும் சரீரமாக உடைய பரமாத்மாவே ப்ராணுஹுதிக்குத்தான் ஆதாரமாவதற்காக உபாஸனம் செய்பவனுடைய சரீரத்திலும் இருக்கிருன் என்று அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினுல் ஒருவித விரோதமுமில்லை. இப்படியே ஆக்ஷேபத்தைச்செய்துகொண்டு ஆகமப்ராமா

[illegible]

ண்யத்தில் 'ப்ராணுக்னி ஹோத்திரத்துக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டது எப்படி ஸாதனமாகும், பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்யப்படாத அன்னம் ஹோமம் முதலியவைகளுக்கு த்ரவ்யமாக சிஷ்டர்களினுல் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, ஹோமத்திற்காக வேறு வஸ்து கல்பிக்கவேண்டும் என்பதும் உசிதமாகாது, ஏனெனில் அந்த ஹோமத்தினுலே ஆசையினுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட அன்னமே அபேக்ஷிக்கப்படுகிறபடியினுல். நைவேத்தியத்திற்காக வேறு ஒரு போஜனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது யுக்தமாகாது. ப்ராம்மணர்களுக்கு ஸாயங்காலத்திலும் காலையிலும் ஸாப்பிடவேண்டும் என்று ச்ருதியில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடுவில் போஜனம் செய்யக்கூடாது என்று அதை நிஷேதித்திருப்பதினுல் இது நிவேதித நிவேதனதோஷமாகாது. எந்தக்காரணத்தினுல் ப்ராணன் முதலிய தேவதைகளின் கூட்டம் பகவானுடைய பார்ஷதர்களுக்குள் தலைவர்களைப்போல விஷ்ணுவிற்கு தாஸபூதர்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, எப்படிப் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட புஷ்பம் அன்னம் முதலியது விஷ்வக்ஸேனருக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாய் அனுசிதம் என்னும் தோஷத்திற்குக் காரணமாகாதோ, எப்படி யஜ்ஞத்தில் ஹோதாவின் உச்சிஷ்டமான ஸோமலதையின் ரஸம் அத்வர்யு முதலியவர்களுக்கு சுத்திக்குக்காரணமாகிறதோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும் ஆகிறது. மேலும் இது ஸாப்பிடக்கூடியது, இது ஸாப்பிடத்தக்கதல்ல என்கிற ஏற்பாட்டிற்கு சாஸ்திரமே காரணம் அது இந்த நிவேதித்தை ஸாப்பிடத்தக்கது என்று சொல்லுமேயானுல் நாம் என் செய்வோம். எப்படி நித்யாக்னி ஹோத்திரம் காம்யாக்னி ஹோத்திரம் இவை இரண்டும் ஒரே அனுஷ்டானத்தில் ஸித்தித்துவிடுகிறதோ அப்படியே ப்ராணுஹுதியிலும் பகவந்நிவேதிதத்தை ஸாப்பிடுவதும் ஸித்தித்துவிடுகிறது' என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ததஃ ஶிஷ்டம் பகவந்நிவேதிதமேவ பாவநதமத்வாதநாதி காலஸஞ்சிதாநந்த த்வாந்த வித்வம்ஸிநா விஶேஷாத் வைதிகாநாம் வைஶ்வதேவ ப்ராணாஹுதி புரஸ்ஸரம் வைஶ்வாநர ஜாடராக்நி ஶரீரஸ்ய பகவதஃ ஸமாராதநம் அநுயாகாபராபிதாநம் நித்யமநுஷ்டேயமிதி ।

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ஸதாசார்யேண ஸமர்த்திதம் ।
பாவநம் பகவத்புக்தம் ப்ராஶநாதி நிஷேவணம் ॥
ஶமித பவபயாநாம் ஶங்கசக்ராதி சிஹ்நை:
த்ரிதஶாதிக மஹிம்நாம் தீப்யதாமூர்த்வபுண்ட்ரை: ।
ப்ரதித குணகணாநாம் ப்ராஶநப்ராப்தநாம்நாம்
அயமநகஜநாநாமஸ்மி வ்ருத்தேருபாத்ர: ॥

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீஸச்சரித்ரரக்ஷாயாம் பகவந்நிவேதிதோபயோகவிதிர்நாம த்ருதீய: ॥

॥ ஶ்ரீஸச்சரித்ரரக்ஷா ஸம்பூர்ணா ॥

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஆகையினால் மிகவும் பரிசுத்தமாயும் அநாதிகாலமாகச் சேர்க்கப்பட்ட கணக்கில்லாத அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிற பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தினாலேயே வைதிகர்கள் எல்லோருக்கும் வைச்வதேவம் ப்ராணாஹுதி இவைகளை முன்னிட்டு அனுயாகம் என்று மற்றொரு பெயரையுடைய ஜாடராக்னியை சரீரமாகவுடையவராகிய பகவானுடைய ஆராதனம் தினந்தோறும் செய்யவேண்டுமென்று விதித்தது.

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதன் என்கிற திருநாமத்தையுடைய ஆசார்யனால் மிகவும் பரிசுத்தி செய்யக்கூடிய பகவானால் அமுது செய்யப்பட்ட அன்னம் முதலியவைகளை ஸாப்பிடுவது பெரியோர்களுக்கு செய்யத்தக்கதாகும் என்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

சங்கம் சக்கரம் முதலிய பகவானுடைய சின்னங்களைத் தரிப்பதினால் ஸம்ஸாரபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்தவர்களாயும் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களினால் ப்ரகாசிப்பவர்களாயும் தேவதைகளைக்காட்டிலும் அதிக மஹிமையுடையவர்களாயும் பகவானுடைய நிவேதிதத்தை ஸாப்பிடுவது முதலியவைகளினால் ப்ரஸித்தங்களான குணங்களின் கும்பல்களை உடையவர்களாயும் தோஷம் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிற பெரியோர்களினுடைய நிலைக்கு இந்த நான் பாத்திரமாகிறேன்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்
ஸ்ரீஉப.வே.நரஸிம்மாசார்யர்ஸ்வாமியின் ஸ்ரீஸச்சரித்திரரக்ஷை தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில்

பகவந்நிவேதித உபயோகவிதி என்னும்
மூன்றாவது அதிகாரம் முற்றிற்று.
ஸ்ரீஸச்சரித்ர ரக்ஷை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்

பகவத்விஷயம், பண்டிதபூஷணம்,

ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்

ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

கலாரத்னாகரம் முத்ராக்ஷரசாலை,

சென்னை.

1926.

Copyright Registered.

தன் மயில்போல் நிறமுடைய பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந் திருமேனியில் அவயவஶோபையிலும் ஆபரணச் சேர்த்தியழகிலும் ஆழங்கால்பட்டு, ப⁴க³வத³நுப⁴வரஸபரவஶரான முமுக்ஷுக்கள் பண்ணும் ரஞ்ஜகவ்யாபாரங்களைக் கொண்டு 'விபந்யவ:' என்கிற ஶ்ருதியின்படியே விவிதஸ்தோத்ரங்களைப் பண்ணத் தொடங்கி, ப்⁴ரமராலகபங்க்தியாகிற ராத்ரியோடே அகடிதகடநாஸாமர்த்²யத்தாலே சேர்ந்ததென்னலாம்படி கதிராயிரமிரவி

ணத்தினுடைய நிறத்திற்கும், மணியின் வண்ணம் - நீலரத்னத்தின் வர்ணத்திற்கும், புரையும் - ஸத்ருஶமான. ஆபரணச் சேர்த்தி - ஆபரணங்கள் அந்தந்த அவயவங்களில் பொருந்தியிருப்பது. ஆழங்கால்பட்டு - ஈடுபட்டு, மக்னனாகி என்றபடி, ப⁴க³வத³நுப⁴வ - பகவானை அநுபவிப்பதினால் உண்டான, ரஸ - ப்ரீதிக்கு, பரவஶரான - பராதீனர்களான, முமுக்ஷுக்கள் - மோக்ஷம் அடையவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவர்கள், ரஞ்ஜகவ்யாபாரங்களை - பகவானுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய வ்யாபாரங்களை, விபந்யவ: - விஶேஷமாக ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறவர்களாய், அலகபங்க்தி - தலைமயிரின் வரிசை, அகடிதகடநாஸாமர்த்²யம் - மற்றவர்களினால் ஒன்று சேர்க்க முடியாதவைகளை ஒன்று சேர்க்கும் ஸாமர்த்தியம். கதிர் - பூர்ணகிரணங்களை உடைய, ஆயிரம் இரவு - ஆயிரம் ஸூர்யன், கலந்து எரித்தால் - ஏககாலத்தில் ப்ரகாசித்தால், ஒத்த - அதற்கு ஸத்ருஶமான, நீண் - நீண்ட, முடியை - கிரீடத்தை. * '[illegible] | அகடிதகடநாஶக்திம் ஸத்யம் ஶ்ராவயதி தாவ ஸத்யஸங்க³ ||' என்றும், † '[illegible]'

* ஓ! அடியவர்க்கு மெய்யனே! திருமுகமண்டலமாகிற சந்திரன் கிரீடமாகிற ஸூர்யன் இவைகளின் நடுவில் இருக்கிற திருக்குழல்களாகிற இருட்டானது தேவரீருக்கு அகடிதகடநாஶக்தியை ஸ்தாபனம் செய்கிறது. அதாவது ஸூர்யனாவது சந்திரனாவது இருக்கும் இடத்தில் இருட்டு இருக்காது. அப்படி அவை இரண்டும் ஏககாலத்தில் இருந்தும் தேவரீருடைய திருக்குழல்கற்றைகளாகிற இருட்டு இருக்கிறது அகடிதகடநாசக்தியை ப்ரகாசம் செய்கிறது என்றபடி.

† ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட ஆயிரம் ஸூர்யன்களுடைய காந்தியைப்போல.

கலக்கெரித்தாலொத்த நீண்முடியைப் பார்த்து [1] ‘முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ’ என்பது. வக்த்ராரவிந்த ஸௌரப்யாஸ்வாதத்துக்காக வண்டொழுங்கு படிந்தாற்போலே அசைகிற திருக்குழற் கற்றைகளைப் பார்த்து [2] ‘கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொலன்றுமாயன்குழல்’ என்பது. அத்திருக்குழற் சேர்த்தியாலே ஒரு பார்ஶ்வமிருளோடே சேர்ந்த அஷ்டமீ

என்றும் இவர்தாமே அருளிச்செய்திருப்பது இங்கநுஸந்திக்கத்தக்கது. உனது - உன்னுடையதான, முகச்சோதி - முகத்தினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸானது, முடிச்சோதியாய் - கிரீடத்தின் காந்தியாக, மலர்ந்ததுவோ - விகஸித்ததோ, முடிச்சோதி முகச்சோதியாய் மலர்ந்ததுவோ என்று அந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். என்பது - என்று சொல்லுவது. வக்த்ராரவிந்த - முகமாகிற தாமரைப் புஷ்பத்தினுடைய, ஸௌரப்ய-வாஸனையை, ஆஸ்வாதத்துக்காக - ஸாப்பிடுவதற்காக, வண்டொழுங்கு - வண்டுகளின் வரிசை, திருக்குழல்கற்றைகள் - சுருண்ட மயிர்களின் ஸமூஹங்கள், கொள்கின்ற - பூமி முழுவதும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிற, கோள் இருளை - காடாந்தகாரத்தை, சுகிர்ந்து - பண்ணி, கோதுகளைக் கழித்து என்றபடி, இட்ட - போடப்பட்ட, கொழும் - ஶ்லாக்யமான, சுருளின் - சுருள்களினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளிருந்து இழுக்கப்பட்ட, நீல-கறுத்ததான, நல்நூல்-நல்ல நூல்களினுடைய, தழைகொல்-ஸமூஹங்களோ, அன்று-அவைகள் அல்ல, அவைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட மேன்மை இல்லை என்றபடி, மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனான எம்பெருமானுடைய, குழல்-திருக்குழல்கள். சேர்த்தியாலே - ஸம்பந்தத்தாலே, ஒருபார்ஶ்வம் - ஒருபக்கம், இருளோடே சேர்ந்த - இருட்டுடன் கூடியிருக்கிற. இத்தால் * ‘ஈஷத்ஸ்மிதாம்ருத தயா ஸஹிதேந முகேந்துநா தே ஸக்த்யா ஸம்ஸாரஸஞ்ஜ்வரஶமாபநயே ந: । ஸம்பத்யதே விபுதநாத ஸமாதியோக்யா ஶைவாலஶைவல வபுஷ்காலஜலகாந்திராத்ரி:॥’ என்பது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. அநுகரிக்கிற - அநுஸரித்திருக்கிற, அதாவது அதற்குஸத்ருஶமாய் இருக்கிற என்றபடி. நாள் - ஒரு நாளில், அஷ்டமிதிதியில் என்றபடி, மன்னு-

1 திருவாய்மொழி-3-1-1. 2 திருவாய்மொழி-7-7-9

* ஓ! தேவநாதனே! புன்சிரிப்பாகிய அம்ருதத்தாலே மிகவும் அழகாய் இருக்கிற தேவரீருடைய முகமாகிற சந்திரனோடு சேர்ந்து இருக்கிற திருக்குழல்களாகிற இந்த ராத்திரியானது த்யானத்திற்கு உசிதமானதாய் எங்களுடைய ஸம்ஸாரதாபம் நிவ்ருத்தி யடைவதற்குக் காரணமாகிறது.

அர்த்தேந்துவை அநுகரிக்கிற திருநெற்றியை அநுபவித்து, [1] ‘நாள்மன்னு வெண்திங்கள் கொல் நயந்தார்கட்கு நச்சிலைகொல்’ என்பது. அத்திருநெற்றியில் அழகுக்குக் கீற்றெடுக்கலாம்படி யிருக்கிற திருப்புருவங்களை அநுபவித்து [2] ‘இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல் வளையு மிணைநீல விற்கொல் மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல்’ என்பது, ஈஶ்வரோஹமென்றிருப்பாரைத் தோற்பித்து நமஸ்தே என்று திருவடிகளிலே விழப்பண்ணும் கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி நீண்டவப் பெரியவாய கண்களைக் கண்டு [3] ‘ஏழையராவியுண்ணு மிணைக்கூற்

ஸ்திரமாய் இருக்கிற, வெண் - வெளுத்த நிறமுள்ள, திங்கள் கொல் - சந்திரனோ; (அன்றிக்கே) நயந்தார்கட்கு - தன்னை ஆசைப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்கு, நச்சிலை கொல் - ஆசையில்லையோ, அதாவது அவர்களுக்கு ஆசையில்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறதோ என்றபடி. * ‘ஜ்யாதீயஸீம் ஶ்ரியம் ரஜநீகரரேகா இக்ஷ்வாஸஸம்பவதே ஸுரபதே லலாடே’ என்றிறே இவர் தாமும் இந்த அழகை ஸ்ரீதேவநாதன் திருமேனியில் அநுபவித்தது. அழகுக்குக் கீற்று எடுக்கலாம்படி - அழகு என்பதற்கு ரேகை எடுக்கலாம்படி, ஏழையர் மேல் - அபலைகளான ஸ்திரீகளின் மேல், இன்-போக்யமான,(அவர்களுடைய)உயிர்க்கு - ப்ராணனுக்காக,ப்ராணனை அபஹரிக்கைக்காக என்றபடி, வளையும் - வளைந்திருக்கிற, இணை - இரண்டான, நீல - நீலரத்னங்களினால் செய்யப்பட்ட, விற்கொல் - வில்லுகளோ, மன்னிய - ஸ்திரமான, சீர்-குணத்தை உடையதான, இது‘சிலைக்கு’விஶேஷணம்,மதனன் - மன்மதனுடைய, கருப்புச் சிலைகொல் - கரும்பு மயமான தநுஸ்ஸோ, ஈஶ்வரோஹம் - நான் ஸ்வதந்திரன், என்றிருப்பாரை-என்று எண்ணியிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளை, நமஸ்தே - உன் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன். கரியவாகி - கறுத்த நிறம் உடையவைகளாகி, புடைபரந்து - இரண்டு பக்கங்களிலும் வைசால்யத்தை உடையவைகளாய், மிளிர்ந்து - ஸ்நிக்தங்களாய், காந்தியையுடையவைகளாய் என்றபடி, செவ்வரியோடி - சிவந்த கோடுகள் ஓடி, நீண்ட, அப்பெரியவாய - அப்படிப்பட்ட பெரியவைகளான. ஏழையர் - பகவானிடத்

1 திருவாய்மொழி-7-7-7 2 திருவாய்மொழி-7-7-4. 3 திருவாய்மொழி-7-7-1

* ஓ! தேவர்களுக்கு அதிபதியே! (தேவரீருடைய லலாடத்தில் இருந்து உண்டான வியர்வைத்துளியில் இருந்து ருத்திரன் உண்டானரோ) அந்த லலாடத்தில் சந்திரனால் ஏதோ ஒரு தினத்தில் (அஷ்டமீ திதியில்) அடையப்பட்டிருக்கும் ஶோபை ஸ்திரமாக இருக்கிறது.

றங்கொலோ அறியேன் ஆழியங் கண்ணபிரான் திருக்கண்கள் கொலோ' என்பது. ஶ்ருதிஸரஸி நிஶ்வாஸமான திவ்யநாஸாவம்ஶத்தைப் பார்த்து [1] 'மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோ' என்பது. நாச்சிமாருக்கு ஸ்ரீஶரணி ரத்நதர்ப்பணங்கள்போலே யிருக்கிற திவ்யகபோலங்களைப் பார்த்து, வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று [2] 'கண்கள்

திவ் ஆசையாகிய சாபல்யத்தையுடைய ஸ்திரீகளின், ஆவி-ப்ராணன்களை, உண்ணும் - புஜிக்கிற, இணை-இரண்டுகளான, கூற்றங்கொலோ - ம்ருத்யுக்களோ, ஆழி-ஸமுத்திரம்போன்ற, அம்அழகான, கண்ணபிரான் - திருக்கண்களையுடைய எம்பெருமானுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்களோ, அறியேன். * 'ஶ்ரவணஸ்ப்ருஶாவதிவேலதயா த்ருஹிணாதிஹ்ருதி அநாதிஶித வ்ருத்தி வாதிநாதம் । ஸ்ப்ருஹயாமி த்ருஶௌ ஸ்வாஸ்ரிதவத்ஸல நாயக ஈஶ்வராம்ப்ருதே ஶரணாகத ரக்ஷண விலோசனம் தே॥' என்றிவர்தாமே அனுபவித்தருளினதிறே. ஶ்ருதிஸரஸி - வேதங்களின் வாஸனைகளை யுடையவைகளான, நிஶ்வாஸ - மூச்சுக்காற்றுகளை உடைய, நாஸாவம்ஶத்தை - மூங்கில்போல் இருக்கும் திருமூக்குகளை, மாடு - ஸமீபத்தில், அதாவது கீழ் இரண்டு க்ஷீர ஸமுத்திரங்களாக நிரூபித்தருளின திருக்கண்களின் மத்யத்திலே, உயர் - வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற, மாடு, உயர் என்று இரண்டும் சேர்ந்து மாட்டுயர் என்றுயிருக்கிறது என்றறியத்தக்கது, கற்பகத்தின் - கற்பக வ்ருக்ஷத்தினுடைய, வல்லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - துளிரோ என்றபடி. † 'நித்யோதிதே நிஶ்வஸிதே ஸ்தவேஷா நாஸா நஶ்வரதே நய நாஸோத்தமா:' என்றிறே இவருடைய அனுபவம் நின்றபடி. நாச்சிமாருக்கு - பிராட்டிகளுக்கு, ஸ்ரீஶரணி ரத்நதர்ப்பணங்கள்போலே - விளையாட்டுக்காக ஏற்பட்ட ரத்னமயமான திருக்கண்ணாடிகள் போலே, கபோலங்கள் - திருக்கபோலங்கள், நிலமன்றென்று - விஷயமாகாது என்று, அதாவது வர்ணிக்க முடியாது என்று எண்ணி, கண்கள் - திருக்கண்கள், சிவந்து - சிவந்தவை

1 திருவாய்மொழி-7-7-2 2 திருவாய்மொழி-8-8-1

* ஓ! தேவநாதனே! எல்லாப்பக்கங்களிலும் காணப்படுகிற ஸத்வகுணத்தையுடைய கரையைத் தாண்டி வருகிற தயையாகிற உயரங்களான அலைகளையுடையதாயும் யாசகர்களுடைய விருப்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும், பளபளப்பை யுடையதாயும், நீண்டதாயும், அகலமாயும் இருக்கிற தேவரீருடைய திருகண்கள் திருப்பாற்கடலை ஒத்திருக்கின்றன.

† ஓ! தேவநாதனே! கண்களாகிற இரண்டு ஸமுத்திரங்களின் நடுவிலுள்ள ஸேது போன்ற தேவரீருடைய திருமூக்கு எப்பொழுதும் உண்டாகிய வேதங்களாகிற மூச்சுக் காற்றுகளாலே எனக்குதேறுதலை உண்டாக்குகிறது.

சிவந்து பெரியவாய்வாயுஞ் சிவந்து கனிந்துள்ளே வெண்பலிலகு சுடரிலகு விலகுமகர குண்டலத்தன்' என்று சுற்றடிக்கொள்வது. செம்பவளத்திரள்போலே யிருக்கிற திவ்யாதரபல்லவத்தைப் பார்த்து [1] 'வாலியதோர் கனிகொல்? வினையாட்டியேன் வல்வினைகொல்? கோலம் திரள் பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ', [2] 'கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறு

களாய், பெரியவாய் - பெரியவைகளாய், வைஶால்யத்தை யுடையவைகளாய், வாயும், சிவந்து, கனிந்து-பழுத்து, அதாவது பழுத்தபழம்போல் அதிக ம்ருதுவாய் என்றபடி, உள்ளே - திருவதரங்களுக்குள், வெண் - வெளுத்த, பல் - தந்தங்களினுடைய, இலகு - ப்ரகாசிக்கிற, சுடர் - தேஜஸ்ஸை யுடைத்தாய், இலகு - ப்ரகாசிக்கிற, விலகு - சலித்துக் கொண்டிருக்கிற, மகர குண்டலத்தன் - மகர குண்டலங்களை உடையவன், சுற்றடிக்கோள்வது - கேசில் வர்ணிக்க முடியாமையாலே சுற்றி இருக்குமவைகளை வர்ணிப்பது. * 'பிம்பாதரம் விகஸ்வர பங்கஜலோசனம் தே ஸம்ஸாரகம்பஹித கர்ணஸுகஸ்மிதீயம் । காந்தம் ஶிவம் கநககேதககர்ணபூரம் ஸ்வாந்தம் விஶேஷயதி தைவத தேவ ஶீதம்॥' என்று ப்ரதேஶாந்தரத்தில் இவர் வர்ணித்தாரிறே. செம்பவளத்திரள்போலே - சிவந்த நிறமுள்ள பவளங்களுடைய கூட்டம்போலே, திவ்யாதரபல்லவத்தை - தளிர்போல் இருக்கும் திவ்யாதரத்தை, வாலியது - வலியது என்பது நீண்டு வாலியது என்றுயிருக்கிறது, பரிபக்வமான, ஓர் - அத்விதீயமான, கனிகோல் - பழமோ? வினையாட்டியேன் - இப்பழத்தை இப்பொழுதே அனுபவிக்கப் பெறாத பாபத்தை உடைய என்னுடைய, வல் - உறுதியான, வினைகோல் - பாபமோ? கோல - ஸௌந்தர்யம், அழகு என்றபடி, திரள் - திரண்டிருக்கிற, ஸௌந்தர்யமே திரண்டு வடிவுகொண்டாப் போலே இருக்கிற, பவள-பவழத்தினுடைய, கொழும் - கொழுத்ததான, துண்டங்கோலோ - கண்டங்களோ. கருப்பூரம் நாறுமோ - கற்பூரம்போல் வாஸனை வீசுமோ, கமலப்பூ நாறுமோ - தாமரைப் புஷ்பம்போல் வாஸிக்குமோ, திருப்

1 திருவாய்மொழி-7-7-3
2 நாச்சியார் திருமொழி-7-1

* ஓ! தேவநாதனே! கோவைப்பழம் போன்ற சிவந்த கீழ் உதட்டையுடையதாயும், மலர்ந்த தாமரை மடல்போன்ற நேத்திரங்களையுடையதாயும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற குந்தளங்களை (தலைமயிர்களை) உடையதாயும் மனோஜ்ஞமாயிருக்கிற குண்டலங்களாலே அழகாயிருக்கிறதாயும், [illegible] மான தாழம்பூவாகிற கர்ணபூரத்தை உடையதாயும் அழகாயும் இருக்கிற தேவரீருடைய முகம் என்னுடைய மனதை அலங்கரிக்கிறது.

மோ திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித்திருக்குமோ’ என்பது. ஸஸ்மிதாநநனைக் கொண்டு தோற்றின தூமுறுவற்றொண்டைவாய்ப் பிரானுடைய தூமுறுவலைப்பார்த்து, [1] ‘என்று நின்றே திகழுஞ் செய்ய வீன்சுடர்வெண் மின்னுக்கொலன்றி யென்னுவியடுமணிமுத்தங் கொலோ’ என்பது. காந்திக்கு லீலாதோளைகள்போலேயிருக்கிற திவ்யகர்ணபாசங்களைப்பார்த்து [2] ‘மகரந் தழைக்குந் தளிர்கொல்’ என்பது. சுற்றுமொளிவட்டஞ் சூழ்ந்து சோதி பரந்த ஸம்ஹநநனும் நேரொவ்வாரெனென்னும்படியான திருமுகத்திலழகைத்திரள அநுபவித்து [3] ‘கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும் பவளமும் வில்லும் கோளி

பவளச்செவ்வாய்-அழகுபொருந்திய பவளம்போன்றசிவந்தவாய், தான்தித்திருக்குமோ-இவை எல்லாவற்றையும்விட இதுவே அதிகப்போக்யமாய் இருக்குமோ. ஸஸ்மிதமான - சிரித்துக் கொண்டிருக்கிற, ஆநநனை - முகத்தை உடையவனைக் கொண்டு, தோற்றின - ப்ரகாசித்த, தூ - பரிசுத்தமான, அதாவது வெளுத்த நிறமான, முறுவல் - புன்சிரிப்பை உடைய, தொண்டை - கோவைப்பழம் போன்ற, வாய் - வாயை உடைய, பிரானுடைய - உபகாரகனான எம்பெருமானுடைய, என்றும் - எப்பொழுதும், நின்றே - ஸ்திரமாக இருந்துகொண்டே, திகழும் - ப்ரகாசிக்கிற, செய்ய - சிவந்த, சுடர் - காந்தியை, ஈன் - உண்டாக்குகிற, வெண் - வெளுத்த நிறமுள்ள, மின்னுக்கோல் - மின்னலோ, அன்றி - அதுவல்லாமல், என்னுவி - என்னுடைய ஆத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கிற, அணி - வரிசையாய் இருக்கிற, முத்தங்கோலோ - முத்துக்களோ. லீலாதோளைகள்போன்ற - விளையாட்டிற்காக ஏற்பட்ட ஊஞ்சல்போல. கர்ணபாசங்கள் - திருக்காதுகள். மகரம் - மகரமாக, தழைக்கும் - துளிர்விட்டு ஓடுகிற, தளிர்கோல் - துளிர்கொலோ, அதாவது மகர குண்டலங்களோடு சேர்ந்த திருக்காதுகளை இப்படி அநுஸந்தித்தபடி, சுற்றும் - நான்கு பக்கத்திலும், ஒளிவட்டம் - காந்தியினுடைய ஸமூஹம், சூழ்ந்து - வ்யாபித்து, சோதி - ப்ரகாசம், பரந்த - விஸ்தாரமாய் இருக்கிற. நேரொவ்வான் - ஸத்ருசனுகமாட்டான். திரள -கும்பலாகச்சேர்த்து, கோள் இழை - தன் காந்தியையே ஆபரணமாக உடைய, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம், தாமரையும் - தாமரைப் புஷ்பங்களும், கொடியும் - கற்பகக் கொடியும், பவளமும், வில்லும், கோள் இழை, தண் - குளிர்ந்தவைகளான, முத்தமும் - முத்துக்களும், தளிரும் - துளிர்களும், குளிர் - குளிர்ந்ததாய், வான் - பெரிதான, பிறையும் - சந்திர கலையும், இவைகள் எல்லாம்

1 திருவாய்மொழி-7-7-5 2 திருவாய்மொழி-7 7-6 3 திருவாய்மொழி-7-7-8.

ழைத்தண் முத்தமுந்தளிரும் குளிர்வான் பிறையும் கோளிழையாவுடைய கொழும்சோதி வட்டங்கொல்’ என்பது. [1] ‘குருஷ்வ மாம் அநுசரம்’ என்றிருப்பாரைக் கூவிக்கொள்ளும்போது ஸ்நிக்த கம்பீர மதுர நாதமாய் நாச்சிமாருடைய வளைத் தழும்போடு வாசியில்லாத ரேகாத்ரயத்தை யுடைத்தாய் திருமேனியொளியாலே பசுத்த ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம்போலே யிருக்கிற திருக்கழுத்தைப் பார்த்து [2] ‘முற்றுமுண்டகண்டம் கண்டீரடியேனை யுய்யக்கொண்டது’ என்பது. சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் வழங்குமளவன்றிக்கே ஏதேனுமொரு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணின

சேர்த்த,கோளிழையாவுடைய, கொழும் - ஶ்லாக்யமான, சோதிவட்டம்கொல்-ஜ்யோதிஸ்ஸின் மண்டலமோ. இங்கு ‘தாமரை’ என்று திருக்கண்களையும், ‘கொடி’ என்று திருமூக்குக்களையும், ‘பவளமும்’ என்று திவ்யாதரத்தையும், ‘வில்லும்’ என்று திருப்புருவங்களையும், ‘முத்தமும்’ என்று திருமுற்றுக்களின் வரிசைகளையும், ‘தளிரும்’ என்று திருக்காதுகளையும், ‘வான்பிறை’ என்று திருநெற்றியையும் நிர்யாத்யவஸானமாக நிரூபித்திருக்கிறது என்றறியத் தக்கது. மாம் - என்னை, அநுசரம் - பின்தொடர்ந்து வருபவனாக, குருஷ்வ - செய்துகொள், என்றிருப்பாரை - என்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருப்பாரை, கூவி - அழைத்து, கொள்ளும்போது - அங்கீகரிக்கும்பொழுது, ஸ்நிக்த - மழமழப்பை யுடையதாய், கம்பீர - அகாதமாயும், மதுர - இனிமையாயும் இருக்கிற. நாதமாய் - ஶப்தத்தை உடையதாய், வளைத்தழும்போடு - வளைகள் அழுந்துவதினால் உண்டான ரேகைகளுடன், ரேகாத்ரயத்தை-மூன்று கோடுகளை,பசுத்த-பசுமை நிறமுடையதான, இத்தால் * ‘பத்மாலயாபத்மகர [illegible]’ என்றிவர் ஸ்ரீ தேவநாயகனை அநுஸந்தித்திருப்பது விவக்ஷிக்கப்பட்டதாகிறது. முற்றுமுண்ட - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் பக்ஷித்த, கண்டம் - கழுத்தானது, அடியேனை - அதின் அழகில் ஈடுபட்ட அடியேனை, உய்யக்கொண்டது - உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்தது, ‘கண்டீர்’ என்பது நிஶ்சய த்யோதகம். சதுர்வித - தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்கிற நான்குவிதமான.

1 ராமா அயோ 2 அமலனுதிப்பிரான்-6

* ஓ! தேவநாதனே! தாமரைப் புஷ்பத்தைத் தனக்கு வாஸஸ்தானமாக உடைய லக்ஷ்மியினுடைய கைவளையல்களினால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற ரேகைகளை உடையதும், உம்முடைய காந்தியினாலே,நீல நிறமாக்கப்பட்டிருக்கிற பாஞ்சஜந்யத்திற்கு ஸமமான தேவரீருடைய திருச்கழுத்து.

ருக்கு ஸர்வஸ்வபூதமான பரிஷ்வங்கத்தைக் கொடுக்கக்கடவரான திருத்தோள்களைப் பார்த்து 1 'கற்பகக்காவன நற்பல தோள்கள்' என்பது. மரதகசிலாதல மநோஹரமாய் மௌக்திக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப வநமாலா விராஜிதமாய் அலர்மேல்மங்கை இறையுமகல கில்லேன் என்றுறையும்படி ஸதைகபோக்யமான திருமார்பை ப்ரதர்சித்து 2 'ஆரமார்பதன்றோ வடியேனை யாட்கொண்டது' என்பது. ஆபத்துக்கள் வந்தால் ஜகத்தையெல்லாம் உள்ளே வைத்து ரக்ஷிக்கும்படியான திருவுதரத்தைப் பார்த்து 3 'காரேழ் கடலேழ் மலையே ழுலகுண்டு மாராவயிற்றான்' என்பது. மரகதக்குன்றமொத்த திருமேனியிலே

வழங்குமளவன்றிக்கே - கொடுக்கிற மாத்திரமன்றிக்கே. கிஞ்சித்காரம் - அஞ்சலி முதலிய வ்யாபாரம். ஸர்வஸ்வபூதமான - தனக்கு எல்லாவித ஸம்பத்துமான. பரிஷ்வங்கத்தை - கெட்டியாகத் தழுவிக்கொள்ளுவதை. இத்தால் 'ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:' என்றது ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டதாகிறது. கற்பகக் காவன - கற்பகமரங்களின் தோப்புக்களுக்கு ஸத்ருசங்களான, நல் - நல்லவைகளான, பல - அனேகங்களான, தோள்கள் - திருத்தோள்கள், மரதகசிலாதல - மரதகக்கல்லினால் செய்யப்பட்ட ப்ரதேசம்போல, மநோஹரமாய் - மனதை இழுக்கக்கூடிய, மௌக்திக - முத்துக்கள், ஸ்ரீவத்ஸ - ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறு, கௌஸ்துப - கௌஸ்துபம், வநமாலா - வைஜயந்தி என்கிற வனமாலை, இவைகளினால் விராஜிதமாய் - ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டதாய், அலர்மேல் - புஷ்பத்தின் மேல் வஸிக்கிற, மங்கை - யுவதியான பிராட்டி, இறையும் - க்ஷணகாலமும், அகல - இதைவிட்டுப்பிரிய, கில்லேன் - சக்தியுடையவளாகிறேனில்லை, என்று - என்று சொல்லிக்கொண்டு, உறையும்படி - வஸிக்கும்படி. அது-அந்த, ஆரமார்த் - ஹாரத்தோடுகூடிய திருமார்பு, அன்றே, அடியேனை, ஆட்கொண்டது - தாஸனை அங்கீகரித்தது. *'ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபஹாரசோபநா விகாஸம்விஜ்ஞாநாநந்தமய மஹசே வஸிதாய பாதாம் ந:' என்றிறே இவர் தாமும் அனுஸந்தித்துப் போந்தது, ஆபத்துக்கள் - ப்ரளயமாகிற ஆபத்துக்கள், ஏழ்-ஏழு மேகங்களையும், கடலேழ் - ஏழு ஸமுத்திரங்களையும், மலையேழ் - ஸப்தபர்வதங்களையும், உலகு - மற்ற எல்லா லோகங்களையும்,

1 திருவாய்மொழி-6-6-5 2 அமலனுதிபிரான்.5 3 திருவாய்மொழி-10-8-2.

* ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறுவும், கௌஸ்துபமணியும், லக்ஷ்மீ, வனமாலை, இவைகளை ஆபரணங்களாக உடைய தேவரீருடைய திருமார்பை அடியேனுடைய மனது அனுபவித்துக்கொண்டேயிருக்கும் தன்மையை அடைகிறது.

18676

ஓர் ஸந்தேஹம்.

வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு தாஸஸ்ய விஜ்ஞாபனம்;—இப்பவும் திருமலைக் கட்டம் தாதாசாரியர்களுடைய 1-வது விருக்ஷம் பன்னிரண்டு தலைமுறைவரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது எவ்வளவு தலைமுறைவரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது? எவ்விடம் அகப்படும்? அச்சிடப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இதுவரை எழுதி முடியாமலிருந்தால் யாராவது எழுதிக்கொண்டாவது வருகிறார்களா? 2. அன்னார்களுடைய வைபவம் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி திருமலை தாதாசாரியர்களின் வைபவம் எழுதி அச்சிடப்பட்டிருந்தால் எவ்விடங்கிடைக்கும்? இவ்விரு விஷயங்களைப்பற்றி அடியேனைப்போலிருக்கும் மிதஜ்ஞருக்கு ஸரியாய் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தாகையாலும் இதர பந்துக்களும் ஞாயாதிகளும் ஆசௌசம் முதலானதுகள் அனுஷ்டிக்கவேண்டி யிருப்பதாலும் தேவரீர்கள் கிருபைசெய்து தங்கள் ஸபையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சாஸ்திரஜ்ஞர்களான பண்டிதர்களைக்கொண்டு மேற்படி விஷயத்தை பரிசீலனை செய்து ஸந்தேஹ நிவ்ருத்தி செய்வீர்களென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன். இந்தப் பத்திரிகை மூலமாய் ப்ரமாணத்துடன் தெரிவிக்க வேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அன்பு நிலயம்
கேத்தாண்டப்பட்டி
15—6—19.6.

தாஸன்,
டாக்டர். தா. ஆ. அமுது,
எல்.எம்.எஸ் (ஹோமியோ); எம். இ. எஸ்ஸி, எம்.டி.ஏ (கல்கத்தா)
எச். எச். எஸ் (இந்தியா); அண்டு எட்ஸிடரா.

வேதாந்த தீபிகை பத்திராதிபருக்கு,
விஜ்ஞாபனம்.

தேவஸ்தானத்தில் இரவு சுமார் 9-மணிக்கு ஸந்நிதியில் மூலவருக்கு பாஞ்சராத்ர ஆகமப்படியாவது வைகானஸ ஆகமப்படியாவது திருமஞ்சனம் செய்வதுண்டா? இந்த அக்ரஹாரத்திலிருக்கும் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ ஆராவமுதனுக்கு பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகேத்யாதியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் கோழியாலம் ஸ்வாமி இவ்விடம் எழுந்தருளியிருக்கும்போது மேற்படி தேவாலயத்தில் இரவு சுமார் 8-மணிக்கு மூலவிக்ரஹத்திற்கு பாஞ்சராத்ர ஆகமபட்டர் மேற்படி ஸ்வாமியினுடைய சிஷ்யர் ஆதனமாக மேற்படி ஸ்வாமியை ஆச்ரயித்தவரைக்கொண்டு இதுவரை இவ்வக்ரஹாரத்தில் அநுஷ்டானத்தில்லாத புதியதொரு ஆசாரத்தையும் ஸம்ப்ரதாயத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டார். இது தேவஸ்தான விஷயமாதலால் கிருபை செய்து நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த நிஷ்டர்களான ஆஸ்திக வித்வச்சிரோமணிகளான பாகவதர்கள் இந்த விஷயங்களை நன்றாக கிரந்தபரிசீலனைசெய்து அகிஞ்சனனுகியும் மந்தபிரஜ்ஞனுக இருக்கும் அடியேனுக்கு ஸந்தேகம் தீரும்படிக்கும், எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான அநுஷ்டானம் செய்யவேண்டிய நிமித்தம் நிச்சயமான நிர்ணயத்தை அனுக்ரஹிக்கும்படிக்கு விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன்

தாஸன்,
பாலக்கோடு திருமலைக்கட்டம்,
ஆராவமுத தாதாச்சார்யர்.

ச்ருதப்ரகாசிகா ஸஹிதம், ஸ்ரீபாஷ்யம் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் ஸஞ்சிகை (லகுஸித்தாந்தம் முடிய)	ரூ. ...	1	4	0
2-வது மஹா பூர்வபக்ஷம் முடிய	...	0	10	0
3-வது ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம்	...	0	12	0
ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமாணத்திரட்டு அரும்பத விளக்கம்	...	1	4	0
திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதல் 3-பத்து	...	0	12	0

திருப்புறம்பியம் போஸ்டு,
கும்பகோணம்.

T. D. ராமஸ்வாமி நாயுடு.

ஜூலை௴ நித்திய பஞ்சாங்கம்.

ஜூலை௴	6௳,	ஆனி௴	22.	செவ்வாய், த்வாதசி 55-34 ஸ்வாதி 32-3 ஏகாதசி.
,,	9௳,	,,	25,	வெள்ளி, அமாவாஸை 57-38, திருவாதிரை 38-3 அமாவாஸ்யை தர்ப்பணம்.
,,	16௳,	ஆடி,	1,	வெள்ளி, ஷஷ்டி 23-24, உத்திரம் 12-34, தக்ஷிணாயன புண்யகாலம் பத்தேமுக்கால் நாழிகைக்குமுன் தர்ப்பணம் செய்யவேணும்.
,,	21௳,	,,	6,	புதன், ஏகாதசி 28-51, அனுஷம் 27-7, ஏகாதசி.
,,	25௳,	,,	10,	ஞாயர், பௌர்ணமி 13-9, உத்திராடம் 19-5, ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம்.
ஆகஸ்டு௴	4௳,	,,	28,	புதன், ஏகாதசி 23-59, ம்ருக 53-53, ஏகாதசி.

வேதபாராயண ஸபை, மைலாப்பூர்.

சென்ற வைகாசி௴ 31௳ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸாயம் நாலுமணிக்கு ஷை ஸபையின் ஆதரவின் கீழ் 'ஸ்ரீதேசிக அவதார ரஹஸ்யம்' என்னும் விஷயம் கோஷ்டீபுரம் ஸ்ரீ. உப. வே. ஸௌம்ய நாராயணாசார்யர் ஸ்வாமியால் ஸ்ரீதேசிகன் ஸந்நிதியில் உபந்யஸிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ. உப. வே. கனம் ஜஸ்டிஸ் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமியும் இன்னும் அநேக ஸ்வாமிகளும் எழுந்தருளி ஸர்வஜ்ஞத்தம் செய்தார்கள்.

அன்றிவ்வு லகினையாக்கியரும் பொருள் நூல் விரித்து
நின்று தன்னீள்புகழ் வேங்கடமாமலை மேவிப் பின்னும்
வென்றிபுகழ்த்திரு வேங்கடநாத னெனுங்குருவாய்
நின்று திகழ்ந்து மண்மேனின்ற நோய்கள் தவிர்த்தனனே.

ஸ்ரீஸ்வாமி மேலேகுறிப்பிட்டிருக்கும் பாசுரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதன் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதித்துக் கொண்டுவரும் ஸமயத்தில் பகவான் தம்முடைய அபாரகருணையால் நமக்கு கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்து ஸ்ருஷ்டித்து, நல்வழியில் நடப்பதற்கு வேதங்களைக்கொடுத்து உபகரித்தும்; ஸூரநாதஷடாக வூக்ஷேமு என்னும்படி ஸர்வபாபங்களையும் போக்கக்கூடிய வேங்கடமலையில் வந்து நின்றுகொண்டு தேவர்களும் மனுஷ்யர்களும் வந்து ஸேவித்துக் க்ருதார்த்தர்களாகும்படி தம்முடைய திவ்யதிருமேனியை அர்ச்சாரூபமாய் காண்பித்துக்கொண்டும், வெடிஷ்யம்ஜாரு வெமிடி என்றபடி நாடானது சீர்குலைந்து தட்டுத்தடுமாறி நின்றபொழுது, தாமே ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனாக அவதரித்து தர்மஸம்ரக்ஷணம் பண்ணி லோகத்தை காப்பாற்றின உபகாரத்தையும், வேதோக்தமான சரணாகதி என்னும் வழியை நம்முன்னோர்கள் வ்யக்தமாக உலகத்துக்குச் சொல்லாமல் மறைத்துவைத்திருந்ததை விசேஷமாக ஸகலரும் அனுஷ்டித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் திவ்யஸூக்தியைச் செய்து உலகத்தில் பக்தயோகம் என்பது ஸாத்தியமில்லாமல்போனகாலத்தில் நம்மிடமிருக்கும் க்ருபையால் ப்ரபத்தியை நமக்கு உபதேசித்துப்போந்த ஸ்ரீதேசிகனுடைய பரமோபகாரத்தையும், நம்முடைய மதத்தை நிரஸிக்கவந்த புறச்சமயத்தார்களின் அதிவாதங்களைக் கண்டித்து அநேகம் க்ரந்தங்களைச்செய்து அருளியும், அவைகளை உபதேசித்தும், உபகரித்த அம்மஹானின் பெருமையையும், உலகத்துக்குச் செய்திருக்கும் பலவித உபகாரங்களையும் வெகு அழகாக எடுத்துரைத்தார். திருப்பதியில் பெருமான் முதலில் அவதரித்து பிறகு ஆசார்யனாக அவதரித்த வைபவத்தையும் மைலாப்பூரில் முதலில் ஆசார்யனாக எழுந்தருளி பெருமாளை பிறகு நமக்கு காட்டிக்கொடுத்த விஷயத்திலுண்டான வ்யத்யாஸத்தை எடுத்துக்காட்டி உபந்யாஸம் முடிந்தது.